

دکتر عسکری کے رعبہ

ماہنامہ

زہرہ سہ

وزارہ

ماہنامہ زہرا سہ

الکتاب

۱۴۲۶ ھولیر ۲۰۰۵

بۆدابهزاندنی چۆرهما کتیب:سەردانی: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

لتحميل انواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

پدای داتلود کتایهائی مختلف مراجعه: (منتدی اقرا الثقافی)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (کوردی ، عربی ، فارسی)

عائشہ زہرہ رده شست

بلاک

فوسینی
وکتور حسی کے رومن

وہ رکیان و نامادہ کرفی
کے ہرلام روکے بدفور

التفیسیر

۱۴۲۶ ۵۵ ولیر ۲۰۰۵

مافی لمچا پدانهوهی پارنژراوه بؤ
نوسینگهی تهفسیر

نساوی کتیب: نایینی زمردهشت
نساوی نوسهر: عهلی شهریهتی
نساوی وهرگتیر: شههرام رهشید قادر
چاپ و بلاوکردنهوهی: نوسینگهی تهفسیر/ ههولیر
نایتلی بههرک: نهوزاد کۆیی
نۆره و سالی چاپ: بهکم ۱۴۲۶ ک ۲۰۰۵ ز
چاپکردنی: چاپخانهی پهرورهدهی ههولیر
تیراژ: ۲۰۰۰ دانه
ژمارهی سپاردن: ۵۶۴ سالی ۲۰۰۴

التفیسیر
ههولیر - شهقامی دادگا
تلهفون: ۲۲۳۰۹۰۸ - ۲۲۲۱۶۹۵
موبایل: ۰۷۷۰ ۱۳۸ ۷۲۹۱
tafseeroffice@maktoob.com
altafseer@hotmail.com

پێشهکی وەرگیر

خوینەری بەرپێز !

ئەم نوسراوەی لەبەر دەستتایە، وەرگیرانی دەرسی سیانزەهەم و بەشیک لە دەرسی چوار دەیهەمی بەرگی دووھمی کتیبی (میترو و ناسینی ئایینەکان)ە، هی کۆچ کردو (دکتۆر عەلی شەرعیەتی)یە سەبارەت بە زەردەشت، کە (۳۳) ساڵ پێش نیستا لە (حوسەینیە نیرشاد) لە تاران پێشکەشی کردووە. لەبەر بەپێزی باسەکەمی بە پشتیوانی خوا بڕیارم دا بیکەم بە کوردی. ئەوھمی کە پێویستە ئاماژەمی پێ بکەم ئەوھمی، کە (دکتۆر شەرعیەتی) باسەکانی لەم کتیبەیدا نوسراوی ریزمانی نیە، بەلکو لە کۆر و دەرسی قوتابیانی زانکۆدا گوتنیەتەو، ئەوھمی من کردومە ئەمەییە، کە لە زۆر شوین دا گوتەکانیم وەك خۆی نەقل کردووە، لە هەندێ شوینیشدا ناچار بوم بە چەشنیک رستە و ماناکەمی ریک بجم، کە لە گەل روحی خوینەردا بگونجی و تینگەیشتن لی سانا بی. هەر وای بۆ روون کردنەوھەکان سودمان لە پەراویز وەرگرتووە. لە گەلیدا زۆر ماندو بوم، لە قوناغی شەشی ئامادەیی و لە کاتی سەعی کردنی سەری سالیس دا هەر پێوھمی خەریک بوم. بەرپێز مامۆستا (عزیز ئالانی) پیاچونەوھمی دەقە کوردی یەکەمی کردووە، سوپاس و ریزم بۆی.

ثابینی زمردهشت

هيوادارم بهم وهرگيڙانه بوشاييهك له ميڙوي تيگه يشتمان بو
ناينه كاني پيش نيسلام له ناوچه كه مان پر بيته وه .. نه مه يه كه م وهرگيڙانه
و گوله باغه كانش دركيان زورتر له گول پيوهيه . هيوادارم له هه له كان
ناگادارمان بكنه وه .
نيتر پشتيوان به خوا

شهرام

٢٠٠٢/١٠/١١ سليماني

هاتن بۇ ئىران

دوای رۆيشتن له هيندستان و هاتن بۇ ئىران، رووبەروى گيانی ئايىنىكى نوئى و تايىبەت دەبينهوه، كه تهواو جياوازه لهو ئايىنهى له هيند ناسيومانه، چونكه گيانی ئايىنى هيندى زۆر قول و بالادهسته، بهلام بهدينه و نامۆيه به واقع. گيانی ئايىنى ئىرانى روکش و سانايه، بهلام واقع بين و روناك بينه.

به بهراوردکردنى گشتى ئەم دوو گیانه ئايىنىیه و ژماردنى سيفهته باش و خراپه کانيان، هر لىره دا، ئەم وانەيه فير بين، كه له ليكۆلینهوهى مهزههبيك، مهكتهبيك، پەرتوكينك و كهسيك، بههيزى و لاوازيه كانيشى به يه كهوه بگريين و بيناسين و باس بكهين، نهك هر كه خالتيكى لاوازمان بينى بۆي پينه كهين و بههيزه كانيشى داپۆشين و لايه نه په سهنده كاني بشارينهوه، يان بكهوينه ژيرس كاريگهري توانا و دهسه لاتييهوه و سه رجهم لاوازيه كاني له بهرچاوه نه گريين، ئەمهيه سه ره تاي ئەو وانە گه وره يه ي، كه ده بۆ له م باسه ماندا فيرى بين.

سه ره تاي ئايىن له ئىران

سه ره تاي كاري ئايىنى له ئىراندا، ده بيت به ده ست پيكردنى ميژوى (ناربه كان) له ئىراندا، ناويته بكرىت. پيش هاتنى ناربه كان بۇ ئىران، له م سه ر زه مينه دا هۆزه (بومى) يه كان ده ژيان. (ههروهك چۆن له هيندستان دا،

نیستاش هەر هەن و بە چینی ناپاکەکان^(۱) ناسراون، که هەندیک بە ڕەش پیستەکانیان دەژمێرن و، دەلێن هەر لەو هۆزانەن که دواى ئیسلام بەشی هەرە زۆریان لە باشوور ژیانیان بەسەر دەبرد و، لە گەڵ ئەفریقیدا پەیوەندیان هەبوو.

بە هەر حالێ لە بونی هۆزە بومی یەکانی ئێران (پیش هیترشی ئاریەکان) ناتوانین بە گومان بین. نیستاش هەندێ لە تاییە ئەندێ یەکانی رەگەزی، که لە دەورووبەری کرمان هەیه، پیشاندهری (یان یادگاری) نژادی دانیشتوانی کۆنی نا ئاریەکانە.

بومی یەکانی ئێران و ئایینه گە یان

لە بارەى هۆزە دەشتەکیەکان (واتە بومیەکان) ی ئێران، هیچ زانیاریە گمان نییە، جگە لە هەست و گومان ناتوانین لە بارە یانەوه داوهرى بکەین. بە نمونە: ((که لە بەر ئەوهی کۆچەری بوون، باوهریان بە (فتیشیسم) یان (ئەنیمیسیم)^(۲) یان ... بووه. یان بە شێوهیەکی تەواو پەرەسەندو بتيان پەرستوه، یان خۆیان بە پەرستنی دیمەنە روکەش و دیارەکانی سروشتەوه خەریک کردوه، بە لām راستەوخۆ و بە دلنیا ییەوه ناتوانین ئەمە بلێین، چونکە قەومیک بوون و تەوانە تەوه و نە ماون. هەر وه ها بە هۆی سروشتی کۆچەریشیانەوه، نە یان تەوانیوه ئایینیکی پیشکە وتووی نە گۆر هە لێ ژێرن، هەر

(۱) چینی ناپاکەکان: واتە ئەوانەى سەر بە هۆزی ئاریەکان نەبوون و پیش ئەوان لە هیندستان دا هەبوون، واتە هۆزە بومیەکان (کۆچەریەکان). -وەرگێتر-

(۲) فتیشیسم (Fetishism) : بت پەرستی.

ئەنیمیسیم (Animisme) : ئەرواح پەرستی. -وەرگێتر-

بۆیه له هێرشێ لهناکاوێ ئاریهکان (که بههێز و شهپرکه و زۆر چالاک و توانا به پیشکهوتن بوون) توانهوه.

ئاریهکان، دواي گرتنی هیند و ئیتران، فرههنگ و ژیار و رژیمی سیاسی و کۆمه‌لایه‌تی گه‌وره‌یان به بوون هینسا. ناکامیش چه‌ندین نایینی بالآو گه‌وره به میژو ده‌به‌خشن، که (فیدایی) و (بودایی) له هیندستان و (میترايي) و (زه‌ردهشتی) و (مانه‌وی)^(١) و (مه‌زده‌کی)^(٢) له ئیتران دا جینگه‌ی ناماژن. ئاریه‌کانی ئیتران و هیند، که له‌یه‌ک ره‌گه‌ز و نه‌ژادن، له‌کاتیکی نزیک له یه‌کتر بۆ نه‌م دوو سه‌ر زه‌مینه (ئیتران وهیند) دین. له هیندستان دا نایینی وه‌ها به بون دینن، که خالی به‌رانبه‌ری نایینیکن، که براکانیان له ئیتران دا دایا‌غه‌زراندوه. شه‌و فرههنگ و ژیاره‌ی ئاریه‌کانی ئیتران پێکیان هیناوه، پێچه‌وانه‌ی فرههنگ و ژیارێ براکانیان، که له هیند دروستیان کردوه، نه‌م هه‌موو جیا‌وازی‌یه بۆچی؟

(١) مانه‌وی: پێره‌و و نایینی (مانی) وینه‌کیش، که له سه‌رده‌می (شاپوری یه‌که‌م) بانگه‌وازی پێغه‌مبه‌رایه‌تی کرد، کتیبیکی به‌ناوی (نه‌رژه‌نگ) هینا، که نه‌قش و نیگاری زۆر و جۆرا‌وجۆری تیا‌بوو، به‌هۆیه‌وه بانگه‌وازی پێغه‌مبه‌رایه‌تی کردوه. له‌م په‌راوه‌دا بۆ پێشاندانی بیروباوه‌ره‌کانی خۆی سه‌باره‌ت به‌ دروست بوون و گه‌ردون، دیمه‌ن و وینه‌ی هه‌مه‌چه‌شنی کیتا‌وه، بۆ ناسان تیگه‌بیشتنی هه‌واداران. نایینی نه‌و تیکه‌له‌یه‌ک بووه له بیر و نه‌ندیشه‌ و باوه‌ری (زه‌ردهشتی) و (یه‌هودی) و (عیسه‌وی).. -وه‌رگێر-

(٢) مه‌زده‌کی: پێره‌و و نایینی (مه‌زده‌ک)، ناوی پێره‌وو نایینیکه، که مه‌زده‌ک له سه‌رده‌می (قوباد پادشای ساسانی) دا هینای و بنه‌ماکه‌ی له‌سه‌ر هاوبه‌شه‌کی سه‌روه‌ت و سامان و یه‌کسانی خه‌لک بوو. هه‌وادار و شوینکه‌وته‌ی زۆری په‌یدا کرد، ته‌نانه‌ت (قوباد) بیه‌شی بۆ لای خۆی راکیتشا، به‌لام گه‌وره‌کانی ئیتران به‌ره‌له‌ستیان کرد. ناکام له سه‌ره‌تای هاتنه‌ سه‌رکاری (نه‌نوشیروان) له‌گه‌ڵ چه‌ندین هه‌زار که‌س له شوینکه‌وتوانی کوژران. -وه‌رگێر-

سه‌رچاوه: فره‌نگ فارسی عمید.

لهبر نهوهی کاتجّ ناریه کان ده چنه هیندستانهوه، سر زه مینیک ده بینن،
 تهر و به پیت و بهره کت، داپوشراو به دارستان و خاکی به پیت و رتژهن و
 رویاری فراوان و پر ناو، به لام کاتجّ دینه ناو نیرانهوه، روبه روی خاکیکی
 وشک و کهم نار و ههتاوی گهرم و کشتوکالتی نابوت ده بنهوه.

(شپینگلهر Spengler) ده لیت: ((شارستانیتی تنها له خاکیکدا
 سه ره لته دات، که دانیشتوانه کانی به تیکوشانی فکری و لاشه سی سخت و
 دژوار بژین و، خوراکیان ده ستگیر بیج و ژیان به سر بهرن)).

ههر بویه گهر مرؤئیک گه یشته سر زه مینیک، که به بیج هیچ کار و
 تیکوشانیک ههرچی ویست بوی مسؤگهر بیت، ههرگیز ناتوانیت،
 شارستانیه تیکی گه وره بنیات بنیت. خؤ نه گهر له خاکیکدا چاوی کرده وه،
 که به زؤرتین کار و کؤشش نه گه یشته سه ره پئی پیشکه وتن و به هیچ
 ناکامیک نه گه یشت، نهوا بنیات نه ری ژیاریکی گه وره ش نابیت. نمونه ی
 نهوهی بی هیچ کارکردنیک هه موو شتیک هه بوو، وه پئویستی به
 چاره سه رکردن و بیرکردنه وه و که ره سه و پیشه سازی و دؤزینه وه و تیفکرین و
 ته کنیک نه بو، دانیشتوانی باکوری نه وروپا و نه امریکایه، که چه ندین سه ده
 له باکوری نه وروپا و نه امریکا ژیانیان به پئی کرد، ههرگیزیش ژیاریکی
 گه وره بیان به بوون نه هیتنا. نمونه یه کی تر دانیشتوانی نیوه گؤی باکور و
 سیریا یه، که له سه ده کانی کؤندا، بو بنیات نانی هیچ جؤره ژیاریک؛
 سه رکه وتنیان به ده ست نه هیتنا.

نهم جیاوازی و جؤراوجؤری یه له نیران و هیندستانیش، تا راده یه که به
 دیارده که وی و بؤته هوی نهوهی که هاونژادی، دوو جؤره تایینی به بوون
 هیتنابیت، ناریه کانی هیند، له گهل خاکیکی به پیت و ژیانیکی ناسوده

پویه پروون. ههروهك مرۆڤتیک که له لایه نی ماددی و ئابووری له خوشگوزهرانی تهواودایه و، نانی بی کار و زه حمت به ده دست دینیت. ئەمهش خۆی له خۆیدا وای لی ده کات به دوای هۆنراوه و موسیقا و هونه ر و ههسته بهرز و رازاوه کان و خهیالاتی چهوت و لاری (انحراف)، یان راستیدا ده پوات و له واقیعه کانی رۆژانه و بهردهوامی ئابوری و مادی ژیان راده کات. له بهر ئەمهیه هیندییه کان ده ست به تال ده بن و کاتی زۆر و ده رفه تیان بۆ ده رپه خسی، که به رزترین به ره می شه ده بی و سۆز و ناسکترین ههسته شاعیره کان و جوانترین به ره می موسیقی و هونه ری و، رازاوه ترین به ره می نیگارکیشی و بیناسازی به دی به یئن. له لایه کی تره وه قولترین سۆزه عیرفانیه کان و، ههروه ها سۆفی و عیشقیه کان و، به رزفرتترین ئیدیال و خهیالاتی مرۆبی له فرههنگی (هیند) دا ده ربه کوئی، که نمونه یان ده بیسنی له ژیانی (بودا) و قوتابخانه ی (فیدایی) دا.

به لام ناریه کانی ئیران له سه ر زه مینیکی پر به رگری و سه خت و بی ئاو و سه وزایی نیشته جین، که ده رفه تی ده رونگه رتتی یان نی یه و، کاتیکی به تال شک نابه ن، که به ره و هونه ر و زیره کی و زیبایی^(۱) و عیرفان که مه ندکیشیان کات.

سن گۆشهی قهومی نارییه کانی ئیران

ناریه کانی ئیران به سه ر سن هۆزی گه وره دا دابه ش ده بن: به شیکیان له خۆره لات (خوراسان) نیشته جی بوون و پارته یه کانیان پیکه یتن. به شیکی

(۱) زیبا : جوانی

تریان لە باکوری خۆژئاوا (نازەریایجان تاکو کوردستان) نیشتەجێ بوون و بە (ماد)ەکان ناویان دەرکرد. سێیەم بەشیش لە دەورووبەری فارس و ناوەند و باشوری ئێران مانەو و بە (پارسەکان) ناویانگیان دەرکرد.

یەكەمین زنجیرەى شاهەنشاهی و ئیمپراتۆری، میدیەکان بە بوونیان هینا، کە لە دواییدا کوروشی پارسی (کە لە دایکەووە میدیا بوو)، ئیمپراتۆری (میدیا)ی روخاند و حکومەتی دایە دەست هۆزی پارسەکان (کە هەخامنشییەکانی سەر بە خێزانە فارسەکان بوون).

پارسەکانیش بە هێرشى (ئەسکەندەری مەكدۆنى) شکست دەخۆن و، بۆ ماوەیەك کاروباری حکومەتی ئێران لەژێر دەسەلاتی سلۆکیەکان (جینشینانی ئەسکەندەر) دەمێنیتەو، تا ئەو کاتەى بۆ یەكەمین جار قارەمانانی پارتەکان (کەسانی وەك تیرداد و ئەشك) دژی سلۆکیەکان راتەپەرن و داگیرکەری یۆنانی لە (ئێران) دا، لە رەگ و ریشەو هەڵدەکەن و حکومەتی (ئەشکانیەکان) پێك دەهێنن. حکومەتی ئەشکانی نە لە (میدیەکان) و نە لە (پارسەکان)، بەلکۆ لە خۆرەهەلاتیەکانە (واتە پارتەکان). پارتەکانیش ئایینی زەردەشت بە ئایینیکی میدیای و پارسی دەناسن (لەبەر ئەوەی ئایینی زەردەشت لە ئێران دا، بەهۆی -ویشتاسب- برەوی سەند و باوکی ویشتاسبیش هەخامنشی بوو). ئەشکانیەکانیش موبەدەکان^(۱) (روحانیەکانی خاوەن دەسەلات بەسەر جەماوەردا) سەر بە دەسەلات و لایەنگری هەخامنشیەکان دەبینن، هەربۆیە گرنگیان پێ نادەن و کاروبار بە پیشەوا و مەلاکانی ئایینی زەردەشتی ناسپێرن و هەولێ

(۱) موبەدە: مەلا، پیشەواکانی ئایینی زەردەشت، روحانیەکانی دەسەلات دار بەسەر جەماوەردا.

که نارگرتیان ددهن. ناکام مویه ده کانی نایینی زهردهشت، به توندی به ره لهستی حکومتی (نهشکانی) ده کمن و به ناوی دینه وه گه لیان لی هان ددهن. به ره به ره شوپشی دژه نهشکانی له نیران دا پی ده گری، که ناوهنده کی پارسه^(۱)، پارس مهرکه زی پیشه وایانی زهردهشتی و ناوهندی حکومتی هوزی هه خامنشیه کانه.

راپه پینی دژه پارتی

راپه پینی دژه نهشکانی، که به هاندان و راگه یاندنی مهلا، یاخود روحانیه کانی زهردهشتی پی ده گریت، فراوان ده بی و جنیو و ناره زایه تیه کان تادی فراوانتر ده بی، که تاوانی پارتیه کان (بی دینی به) و نیتر نه وان بیگانان و دوژمنی تورانی.

ساسانیه کان، که به هاوکاری و یارمه تی جه ماوه ری (پارسی) و رابه رایه تی روحانیه کان به حکومت گه یشتبوون، وه ک هه حکومتی کی تازه پیگرتوو، که حکومت (یان یاسای حکومته کان) ی پیشتر به پووچ ده ژمیرو و به تاوانباریان داده نی و سه رو که کانیان به گالتسه چار ده گری، پارتیه کانیان به بیگانه و بی دین تاوانبار ده کرد. هه روه کو چون هه خامنشیه کان سیمایه کی ناشیرین و ترسناکیان به (زوحاک) ی کوژا پادشای میدیه کان دا، که به زوحاکی مار له سه شان ناساندیان.

کورانی (ساسان خوتای) - روحانی په رستگای هوز و موختی گه وره و روحانی گه وره ی نیرانی تهوکاته - به یارمه تی و هاوده سستی پیشه وایان و

(۱) باشوری نیران که نیتستاش له ویدا هه ن و سالانه ریو ره سمی نایینی خویان نه نجام ددهن. -وه رگرتی-

باوه‌پردازانی زهردهشتی، راپه‌رینتیکیان به‌ریاکرد له‌سهر بنه‌ما و بو زیندوکردنه‌وه‌ی تایینی زهردهشت، ژیاندنه‌وه‌ی ده‌سه‌لآت و هیژی روحانیه‌کان (که نوینه‌رانی ئاهورامه‌زدان له زه‌وی‌دا) و به به‌رزخراندن و شانازی‌کردن به هه‌خامنشیه‌کانه‌وه، که پارتیه‌کانیان به ته‌واوی له‌ناو‌برد.

حکومه‌تی ساسانیه‌کان، حکومه‌تیکی نه‌ته‌وه‌یی-تایینی‌یه. نیتوانی ئهم حکومه‌ته و حکومه‌تی صفه‌وی (له هه‌ر لایه‌که‌وه) و یئک چوونیتکی سه‌یر هه‌یه. راپه‌رینی سه‌فه‌ویه‌کان-هه‌روه‌ک چۆن له (شیعه‌ی عه‌له‌وی و شیعه‌ی صفه‌وی)‌دا باس‌م کرد-^(۱) له‌سهر بنه‌مای (نه‌ته‌وه و مه‌زه‌هب) بوو، هه‌روه‌ها ساسانیه‌کانیش له‌سهر بناغه‌ی ئهم دوو دروشمه (نه‌ته‌وه و مه‌زه‌هب) راده‌په‌رن.

پاشاکانی صفه‌وی کورانی (شیخ صفی‌الدین شه‌رده‌بیلی) روحانی گه‌وره‌ن، ساسانیه‌کانیش کورانی (ساسان خوتای) موفتی په‌رستگای هه‌وز (گه‌وره‌ترین په‌رستگای پارس) و پیتشه‌وای ته‌واوی روحانیه‌کانی ئیران.

تایینی زهردهشت، که له سه‌رده‌می هه‌خامنشیه‌کان دا پۆل و ده‌سه‌لآتیان نه‌بووه (له روانگه‌ی منه‌وه له که‌مایه‌تیدا بوون). هه‌روه‌ها شه‌شکانیه‌کانیش روحانیه‌کانیان به به‌رز نه‌ده‌گرت و گرنگیان پی نه‌ده‌دان. له سه‌رده‌می ساسانیه‌کان دا به‌ره‌و گه‌شه‌سه‌ندن و فراوان بوون ده‌چن و، بنه‌ما تایینی‌یه‌کان به‌ره‌و بوژانه‌وه ده‌پۆن و بیروباوه‌ر و پێ و په‌سمی نوێ بو زینتی زهردهشت زیاد ده‌کرێ. ئافیتستا (کتیبی زهردهشتیه‌کان) کۆ و نوێ ده‌کریته‌وه، په‌رستگای گه‌وره و فراوان دروست ده‌کریتن و ئاگر داده‌گیرسیت

و زهوییه کی زۆر (ههتا پینج یه کی تهواوی زهوییه کشتوکالیه کانی نیران) وه قفی په رستگاکان ده کرین.

نایینیکی پوچهن و گهندهن

پریاردان و یارمهتی دانی ده سه لاتدارانی ساسانی، بو دروست کردنی په رستگا و نزیك بونه وهی روحانیه کانی زهردهشتی له فه رمانپه وایانی ساسانی، حکومه تیک به بوون دینئ، به چنراوی (نایینی سیاسی) واته (ساسانی-روحانی). حکومه تیک، که نایینی زهردهشتی به نه وپه ری لوتکه ی هیز و ده سه لات و فه رمانپه وایی ده گه یه نیت، به لام له هه مانکاتدا له ده روون و واتا و ناوه رۆک و هه قیقه ت و گیان و مه به ستی سه ره کیدا، زۆر زیاد تووشی دارمان و به به ردبوی ده کات. نه مه ش دروست نه و دۆخه یه، که له سه رده می (صه فه ویه کان) بو شیعه و شیعه گهریتی دیته پیش، چونکه صه فه ویه کان توانا و ده سه لاتی شیعه یان (وهک شیعه یه که ناوات و ناره زوی کۆمه لانی خه لک بوو، میژوه که شی هه زار سال به رگری و راپه رین و جیهاد و شه هیدی و نازادی بوو) کرده که ره سه ی ده ستی سیاسه ت و تیروانینه به رژه وه ندیه ده سه لاتیه کانی خۆیان.

له روکش دا پشتیان به روحانیه ت و موقه دده ساتی مه زه به بی شیعه به ست و، پتیاندا هه لدا و رازاندیانوه و به رپزیان کرد. به لام له راستی دا (سته م) یان کرده پۆشاک ی له خواترسان و پاکۆی و پاریزگاری، که به گۆته ی (پادهاکریشنان) گه وهره ترین کاره سات کاتیکه، که سته م و زۆرداری جل و به رگی پاکیتی نه پۆشی. هه رکاتی (سته م) له به رانه بر (هه قیقه ت) دابنری، نه وه سته م و زۆرداری به، که، وه کو مۆرانه هه قیقه ت و راستی ده خوات و له

ناوەرۆكەو دەپىرژىنى و گەندەلى دەكات. ئىتر ئەو كاتە نە دەتوانىرئ
 بناسرى، وە نە بەرھەلىستى بكرى و، نە دەشكرى دەست بۇ هيچ كارىكى تر
 بىرى، تەنانت ناشتوانىرئ (ھەقىقەت) و (دىن)يش (وہك ھەقىقەت و دىن
 پىكەوہ) بناسىن و لىك بدەينەوہ.

ساسانىەكان مەزھەبى زەردەشتىيان بەم شىوہ رىكخستەن و دورىنى و
 بىرکردنەوہىە دارىشت، كە لە راستىدا كوردىانە ئايىنىكى پوچەل و گەندەل و
 ناپەسەند و رەق و رەچىاو و لە نامانج لادراو. وەك پلەيەكىش سپاردىان بە
 روحانىيە پىشەواكان و حكومەتى سياسى ساسانىەكان، بۇ ئەوہى لە
 خزمەتى بەرژەوہەندىيەكانى ئەواندا بھوليتتەوہ و پىشاندەرى دەسلالتى ئەوان
 (ساسانىەكان) بىت. بەوہش ئايىنى زەردەشتى، جۆرىك پوكايەوہ، كە
 راپەرىنەكانى تازە سەرھەلداوى مانى و مەزدەك (دژى ئايىنى زەردەشت)،
 پىشوازييەكى گەرمى لەلايەن كۆمەلانى خەلكەوہ لى دەكرى. لە ئاكام دا
 بىناى بۆش و لەرژۆكى (ساسانى-روحانى)، بە يەكەمىن گورزى ئىسلام
 دائەرمى، لە كاتىكدا لە لوتكەى دەسلالت و ھىزدان، بەلام لە ناوەرۆك و
 بناغە و رەسەنىتىدا دا پوچەل و گەندەل و بۆشە.

ئەگەر ئىسلامىش نەھاتبايە، ئىرانىەكان پالىان دەدايە مەزدەك و مانى.
 ئەگەر مەزھەبى مەزدەك و مانىش (لەنىوان جەماوەر و خوئىندەواران)دا
 پەرى نەدەسەند، ئىران پىش ئىسلامبون دەچووہ ئامىزى مەسىحىتەوہ،
 چونكە ئىتر رىبازى زەردەشت شايانى مانەوہ نەبو. بەلگەشمان ئەمەيە، كە
 لە پىش ھاتنى ئىسلامدا، مەدايىن (پايتەختى دەسلالتى ئايىنى زەردەشت
 و دەسلالتى رژىمى ساسانى)، بوبووہ مەركەز و ناوہندى مەزھەبى جىھانى
 مەسىحىيەت. ئەگەر ئىسلامىش لە بەرانبەر ئەم فراوان خوازىيە

بهرده و امه‌ی مده‌سیحی به کان رانه‌وه‌ستابا، شه‌وا مه‌سیحیت، نیرانی
زهرده‌شتیشی هه‌لده‌لوشی.

یه‌گسانی نایینی ناریه‌کانی سه‌ره‌تای هیند و نیران

گوتم که ناریه‌کانی نیران، روبه‌روی سه‌رزه‌مینیک ده‌بنه‌وه، پیچه‌وانه‌ی
نه‌و خاکه‌یه، که هیندیه‌کان تیایدا ده‌ژین. به‌لام کهم ناوی و وشک سالی و
سه‌ختی چینه‌کانی زه‌وی، ری له ناریه‌کانی نیران ناگری، که بیر و کار و
ته‌کنیک نه‌خه‌نه‌ گهر و ده‌سته‌وسان دانیشن. نه‌مه‌یه که ده‌بینین ناریه‌کانی
نیران، هه‌ر که دینه‌ خاکی نیرانه‌وه، به‌خیرایی له شیوه‌ی هوزی
شوانکاره‌یی و خیه‌وت نشینی‌یه‌وه، ده‌گوزرتین به‌ره‌و قوناغی کشتوکالی و
نیشته‌جی‌بوون، که ناکام لادی نیشنی و شارنیشینی له‌میژووی نیران دا به
بوون دینن. نه‌گهر نیوان ناریه‌کانی به‌رایی (هیند) و (نیران) له سه‌ره‌تای
هاتنیانه‌وه بو‌نم دوو سه‌رزه‌مینه، لیک چون بیینین، شتیکی سه‌یر نی‌یه،
چونکه هه‌ردوولا له یه‌ک په‌گه‌ز و ریشه و له‌یه‌ک جیگه و پیگه‌وه هاتوون و
گه‌یشتوون به‌خاکی جیاواز. که‌ره‌سه و پیداویستی جوراوجور و شیوه‌ی
چینه‌کانی خاک، هه‌مه‌ چه‌شنیان ده‌کات و شیوه‌ی جیا‌جیا به‌ناین و هونه‌ر
و فه‌لسه‌فهیان ده‌به‌خشی.

میژو پیشانی ده‌دات که کۆمه‌له‌ی ده‌زگای (الهه) واته‌ خواکانی
هیند (له نایینی فیدایی‌دا) له‌گه‌ل کۆمه‌له‌ خواکانی نایینی
میترا‌نیسم هاوشیوه‌یه. له هیند (میترا)^(۱) خواجه، له نیراندا

(۱) میترا: واته‌ خوی خۆشه‌ویستی و ره‌حمه‌ت و میهره‌بانی و زه‌وی، ناوی یه‌کێکه له
خواکانی هیند. وهرگێتر-

(میهر)^(۱)، لهوئ (هندستان) (دیو)^(۲) خویه و لیړهش -واته ئیړان- هر (دیو) به خوا دهزانن. لهوئ و لیړه -هردوو- (قارونا)^(۳) خویه. تهواوی خواکانی هردوو ثایینی قهدایی -له هیند- و میهریه‌رستی -له ئیړانی پیش زهردهشت- یه کیکن. بنه‌مای میهریه‌رستی، یان (میترائیسم) له‌سهر نهم باوهریه، که (میهر) خوی گه‌وره‌یه و خواکانی تر بچوکتزن لهو.^(۴)

میترائیسم له‌سهر بنه‌مای ناگر و پهرستشی هیژه سروشتیه‌کان -وه‌ک با و زریان، سه‌وزایی و به‌هار، ناسمان و شاخ و دارستان و شهو و... هتد، -هروا خه‌ریک بوون و سه‌رگرم بوون به سیحر و جادوگه‌ریه‌ویه. نه‌مانه‌ش پیوستیان به پهرستشی هیژه سروشتیه‌کان و، باوهر بوون به گیانه پیس و پاکه‌کان -که کارگیړانی جیهانن- هه‌یه.

جادوو (سیحر)، بریتی‌یه له کۆمه‌لئ کار و کرده‌وه، که مرؤف بو پهن‌گرتن له گیانه پیسه‌کان و هاتنی راکیشانی گیانه پاکه‌کان نه‌نجامی ده‌دات. گرن‌گترین کرده‌وه، بو راکردن و رام‌کردنی گیانه خراب و چاکه‌کان، قوربانی کردن ونه‌زر و تنانته‌ت تاوانی گه‌وره و فراوانه، که جادوو هه‌میشه له‌گه‌ل تاوان و جینایه‌ت هاوړا و هاوړی بووه. تنانته‌ت له سه‌ده‌کانی

(۱) میهر: ناویکی یه‌کیکه له خواکانی پیش ثایینی زهردهشت و یه‌کیکه له خواکانی خۆر، واته له خۆردا جیگه‌ی هه‌یه. -وه‌رگیړ-

(۲) دیو: شه‌بتان، یان مه‌لیکه تاووسی یه‌زیدیه‌کان، هه‌مان بیروباوهری میترائیه‌کانی هندوستانیان هه‌یه. وه‌رگیړ-

(۳) قارونا: خوی ناسمان.

(۴) به پیچه‌وانه‌ی هنده‌وه که لهوئ (هند) قارونا خوی ناسمانه که له زمانی (قارونه) به‌واتای (معلق) دیت و به‌خوی گه‌وره حساب، به‌لام له ئیړان (میهر) که له هندوستانیس دا هر یه‌کیکه له خوا گه‌وره‌کان- نه‌که‌و‌یته به‌ر سپاس و گه‌وره‌یی و کړنوش و پهرستش و ده‌بیته یه‌کیکه له خوا مه‌زنده‌کان. -نوسه‌ر-

ناوه‌پراست، تهرمی چل مندالی که متر له چل رۆژه‌یان له مینبهری که نیه‌سه‌یه‌کی چۆلکراو له (وه‌رسا)ی دۆزی‌یه‌وه، که به‌لگه‌یه له‌سه‌ر تاوان و تاوانکاری جادوگهری. به‌ پیچه‌وانه‌ی ئه‌وه‌ی، که کۆمه‌لناسی -وه‌ک دورکیم- باسی لیه‌ ده‌کات، که گوایه له‌نتوان جادوگهری و نایین دا هیچ جیاوازی‌یه‌ک نی‌یه. ناشکرایه، که جادوگهری لایه‌نی فه‌ردی و دژه کۆمه‌لایه‌تیه، به‌لام نایین دژی تاک په‌رستی و هه‌میشه‌ش کۆمه‌لایه‌تیه. هه‌ر ئه‌مه‌یه که جادوگهری -نه‌فهرت لیکراوی شهرع و نایین و ویژدانی گشتی‌یه- هه‌رده‌م نه‌ینی و شاره‌وه له که‌نار و تاریکی و گونا‌ه‌دایه، له‌کاتی‌کا نایین به‌رده‌وام کۆمه‌لایه‌تی بووه و ده‌بی.

جادوگهری بنه‌مای میترا‌نیسم

یه‌کینک له بنه‌ماکانی میترا‌نیسمی، که ئه‌مه‌رۆ به‌ به‌رز و به‌رێژ ده‌زانری - چونکه کۆنه و به‌ رابردوه‌وه په‌یوه‌سته، لامان گه‌وره‌یی په‌یدا‌کردوه. دروست هه‌روه‌ک گوندیک، که له‌ دوره‌وه خۆش و جوان دیاره، به‌لام که نزیک ده‌بیته‌وه و ده‌چیتته ناوی، وانیه و پیچه‌وانه‌ی شیوه‌ی یه‌که‌م ده‌رئه‌که‌وی و، له‌وه‌مه‌وو جوانی و شکۆیه‌ی، که له‌ دوره‌وه ده‌مانینی هیچ به‌جی ناهیلیت- ئه‌مه جادوگهریه. میترا‌نیسم له‌سه‌ر بنه‌مای په‌رستشی ئاگر و میته‌ره، (میته‌ر) -واته نه‌و خوایه‌ی که له‌ خۆردا پی‌نگه‌ی هه‌یه، نه‌ک خۆر خۆی- و بنه‌ما و ریشه‌که‌شی به‌ جادوگهره‌وه گری ئه‌دات، که ناگونجی له کۆمه‌لگه‌یه‌کدا جادوگهری هه‌بی، به‌لام که‌سی جادوگهر نه‌بی. ئه‌وه‌ی شه‌وق و چه‌ز و هۆش و توانای زیاتری هه‌بیته، ته‌نها به‌ خۆتندنه‌وه و زانسته -به‌س به‌مانه پشت به‌ستن- ناتوانیت له‌سه‌ر جی‌نگه‌ی جادوگهر دابنیشیت و

بیی به سیحرباز. جادوگری و تاینه‌کانی کۆن، به شیوه‌ی ریتک‌خراوی ره‌سمی میراتی به‌پیره ده‌بران و، سیحربازان کارگیتِر و سه‌ره‌رشتکارانی کاروباری تاینی و، پیوه‌ندی‌کاری نیوان مرۆف و خواکان بوون. (نهمه شانازی نیسلامه که مه‌ودای نیوان -خالق و مه‌خلوق-ی لابرده و نیزامی میراتی تیک و پیک شکانده- نه‌رزش و پله‌و پایه‌ی هر جادوگر و سیحربازیک له‌سه‌ر بنه‌مای ته‌قوا و زانست نه‌بوو، به‌لکو له‌سه‌ر بناغهی خوین و زات بوو، که به میرات بۆی مابووه و پیشک‌ه‌شی رۆله‌کانی دوی خۆی ده‌کرد. بۆ که‌سانی تریش -گرچی زیره‌ک و باشت بونایه- نه‌ده‌گونجا و بۆیان نه‌بوو به‌و پله‌و ده‌سه‌لاته‌ بگن.

له‌ میترائیسم دا، نه‌سل بوون و گه‌وره‌یی بوون بۆ پیشه‌وا و موغان و روحانیه‌کانی گری‌دراو به‌ تاینی میهرپه‌رستی‌یه‌وه بوو -هه‌روه‌ک له‌ (به‌ره‌همه‌نیزم)^(۱)، به‌س بۆ به‌ره‌همه‌ن- که بۆ جی‌به‌جی‌کردنی پێ و ره‌سمی کاروباری مه‌زه‌به‌یی، وزه و توانای زۆریان هه‌بو. ته‌نانه‌ت خه‌لکی بی‌پروا پێنایش به‌هۆی گه‌وره‌یی و پێزیان(!) ناچاربوون دویان بکه‌ون و چاولیکه‌ری و لایه‌نگریان بکه‌ن. هه‌روه‌ها به‌هۆی نه‌وه‌ی تاینه‌که‌یان، گه‌مارۆدراوی ژیر ده‌ستی موغان و روحانیه‌کان و نه‌مانیش به‌ ته‌واوی ده‌سه‌لاتی خۆیان به‌سه‌ردا سه‌پاندبوو، ده‌یانتوانی به‌گوێزه‌ی هه‌ز و به‌رژه‌وه‌ندیه‌کانی خۆیان راقه و لیک‌ی بده‌نه‌وه. به‌ نمونه‌ی یه‌کیک له‌ که‌ره‌سه‌کانی ده‌رامه‌ت و کار و

(۱) به‌ره‌همه‌نیزم: به‌ره‌همایی: پێره‌وی پێره‌وی به‌ره‌هما. ناوی تاینیکی دیرینه له‌ هندوستان/ سه‌ خۆی له‌لا په‌سه‌نده: یه‌که‌م: به‌ره‌هما یا به‌ره‌همه خۆی گه‌وره، به‌دیه‌تته‌ری زینده‌وه‌ران- ، دووم: ویشنو پارێزه‌ر و راگری کائینات- سه‌یه‌م: سیوا یان شیوا (خراپکه‌ر) له‌ناوه‌ری زینده‌وه‌ران. -وه‌رگیتِر- سه‌رچاوه: فرهنگ فارسی عمید

كاسبيان قورباني بو - ھەروەك لە ئايىنى (فەدا)ش دا ھەبوو، بەلام (بوزا) ھەلى ۋەشاندە ۋە.

قورباني كردن زۆر زۆر و، گەورەترين رىڭاي بەدەست ھيئانى سەرۋەت و سامان بوو، پىچەوانەى نىسلام، قورباني كردن بۆ خەلك نەبوو، بەس بۆ خدا - خواكانى خويان- بوو، جى بە جى كار و سەرپەرشتكارى رى ۋە رەسمى قورباني و ھەلگر و بردنى قورباني بۆ بارە گاي خواى گەورەيان (!) جگە (موغ- روحان) نەدەتوانرا كەسيكى تر بيت. لە ئايىنى يەھوديش دا ھەر بەم شىۋە، لە بەشى ھەوتەمى تەورات دا دەبينىن، كە تەنھا پۆلەكانى (ھارون)- ھەرى موسى عليه السلام - واتە حاخامەكان، كە دەتوانن تەۋاى رى و رەسەكان ئەنجام بەدن. ئەمەيە كە بۆ ھەر كار و كەردە ۋە يەك ريسا و ياساگەلىكى قورس و گران و ئالۆزيان داناۋە. بۆ نمونە زياتر لە ھەفتا لاپەرەى (تەورات) دەستور و ريساگەلىكن بۆ چۆنەتى تەكنيك و دروست كردنى كوشتارگا و تابوتى قورباني و سەرپرېنى قورباني. ئەۋەندەش گران و ئالۆز، كە بەس خويان- حاخامەكان- دەتوانن جى بە جى كار و ئەنجام دەرى بن، نيتەر نەدەتوانن و نەفاميشيان ھەيە لەم بوارەدا ھەنگاۋ بنين. لە مېھرىپرەستيش دا (موغان) يان (كارتن) ھەكان، گەورەترين ھىزى دەسەلاتدار بەسەر ھۆزە ئارىيەكان دا بوون، ھەروەك چۆن ئەمپروش جادوۋگەر بەسەر ھۆزە بەدەۋيەكان- بەرپرەيەكان- دا ھوكم دەكات. بەنمونە لە ئەفريقاى خۆرھەلات، تەنانت ريش سېى ھۆزەكانيش دىل و ژىردەستەى گوفتار و كردار و رينمايەكانى جادوگەرن.

قوربانی له ئیسلام و نایینه‌کانی تردا

قوربانی له ئیسلام دا، به ته‌واوی ئاشکرا و پێچه‌وانه‌ی نایینه‌کانی تره، که قوربانی‌کردنیان تیادا هه‌یه. قورئان کاتی له باره‌ی (حه‌ج)ه‌وه ده‌دوێ، دووجار ده‌ریده‌پێی، که ئه‌گه‌ر قوربانی ده‌کری بۆ نان پێدانی هه‌ژار و نه‌دار و بێ‌نه‌وایانه. نه‌ وه‌ک نایینه‌کانی دی-که‌ تیا‌ساندا خواردنی گۆشتی قوربانیه‌که‌ حه‌رامه‌-، که قوربانی ته‌نیا بۆ خواکانه، بێ‌نه‌وه‌ی ته‌نانه‌ت پارویه‌ک به‌ مرۆفه‌ ئاساییه‌کان بدری.

ه‌وم یان هانوما

گیایه‌کی تایبه‌تی پیروژ بووه، که میه‌ربه‌رستان و زهرده‌شتیه‌کان، شيله‌که‌یان ده‌گوشی و شه‌رابیکیان لی‌ دروست ده‌کرد به‌ناوی (مه‌ی و مه‌نگ) -ئه‌و وشه‌یه‌ی، که ئیستاش له‌ زمانی فارسیدا هه‌یه. به‌ نمونه‌ ده‌لێن: فلانی مه‌نگ بووه، یان مه‌نگیان کردوه، واته‌ مه‌ست بوه‌ یان مه‌ستیان کردوه-. ئه‌وان باوه‌ریان وابوو به‌ خواردنی ئه‌م گیایه‌ ده‌چنه‌ قولا‌ییه‌ رۆحیه‌یه‌کان و ئیلهامی نه‌ینیه‌ نادیاریه‌کانیان بۆ دی. ئه‌م شه‌رابه‌ له‌ نایینی (قیدا)ش دا هه‌یه و (سۆما)ی پێ ده‌وتری، هه‌ر (هۆما)ی میه‌رییه‌ یان (سۆما)ی فه‌داییه‌، که له‌ دواییدا دیته‌ مه‌زه‌به‌ی زهرده‌شته‌وه‌. ئاکامیش له‌ نایینی مه‌سیحیدا ناوی شه‌رابی پیروژکراو (متبرک) ده‌گریته‌ خۆ، که له‌ رێ و ره‌سمی دو‌عا‌ی (میسس) (Messe) که به‌هۆی قه‌شه‌وه‌ ئه‌نجام ده‌دری و باوه‌ریان وایه‌، که گیانی مه‌سیح ئاماده‌یه‌ و به‌ خواردنه‌وه‌ی شه‌رابه‌که‌ پیروزیان ده‌کات.

ئەم سوننەتەى (سۆما) یان (ھوما)یە کە لە ئایینی (میترا ئیسم) ھوہ بوۆ ئایینی قەدا و، لەویشەوہ بوۆ ریتسەرەوی مەسیحیەتەى کاسۆلیکی دەروات و، دواییش دیتە ئەدەبیاتی ئیمەوہ^(۱) و سونبولی پاکۆزی و شەونەخونی و عەشق و عیرفان و مەستی و بێخۆیی و رزگار بوون لە ماددیات و، رۆیشتن بوۆ پلە بالاکان -بوۆ ئەو شوینەى، کە گوايە سۆفیەکان لە گەل شەراب خواردنەوہ کەیان دا دەروۆن- و تیایدا نارام دەگرن.

ئایینی تازە و روحانیەتەى کۆن

کەواتە رەگ و بنەماکانی میژوی ئایینی (میترا پەرستى) ئەمانەىە:
باوہر بوون بە جادوگەرى و، باوہر بوون بە ئەسل بوون و گەورەى و بەرپۆزی بوونی (موغان) و بالادەستى فراوانى ئەوان. موغان کەسانىکی زۆر خراب و پیس و بیژراو و دارماو و مال خۆر بوون، کە کەوتنە بەر ھیرشى توندی زەرەدەشتەوہ. ئەمەش چارەنووسى سەرەپۆ و واجب کراوی سەرچەم پیغەمبەرانە، کە کاتى رادەپەرن، گەورەترین ھیز، کە بەرانبەریان سەنگەر دەگرن، روحانى و دەسەلات دارانى ئایینی پيش خویانە؛ ھیرشى (قورشان) کە بوۆ زانا جولەکە و مەسیحیەکان (ئەحبار و روہبارەکان) دەیکات ((یاکلون أموال الناس بالباطل)). ھیرشى مەسیح بوۆ فریسەکان (کە روحانیەکانى سەرەدەمى ئەوہ)، ھیرشى زەرەدەشت بوۆ کاربانەکان (کە

(۱) مەى و مەبجانە و مورغ و مورغچە، کە سەرچەم ئەدەبیانى ئیمەى پەر کردوہ، لەوێوہ ھاتوہ و بەلگەش بوۆ ئەمە ئەوہیە، کە تاکو چەند سەدەى پيشوش مەبجانەکان زەرەدەشتیەکان بەرپۆیەیان بردوہ. -نوسەر-

روحانیه‌کانی هاوپتوه‌ند به رژیمی می‌تیره‌رستی‌یه) به‌لگه‌ی نهم
بیروباوه‌پانه‌ن.^(۱)

به‌لگه‌یه‌ک بو پیویست بوونی رای‌په‌رینی زهردهشت

زهردهشت له سالی (۶۶۰) له‌ناکاو راده‌په‌رئ و به‌چهند به‌لگه‌یه‌ک
چاوه‌پروانی سه‌رکه‌وتنی رای‌په‌رینه‌که‌ی ده‌کرئ. یه‌کیکیان نه‌مه‌یه که نیزامی
ژیاری و خاوه‌نداریتی، دهد و پیداویستی تازه بو ژیانی مرۆفایه‌تی ده‌په‌رئ
و بو ساریژکردنیشی، داوای چهند چاکه‌کاریکی لی ده‌کات. شه‌وی که
(کۆنفۆشیۆس، لائوتسو، بودا، زهردهشت، حوکه‌مای هه‌وتم و فدیله‌سوفانی
یۆنان) هه‌مووی له یه‌ک سه‌رده‌مدان، به‌لگه‌یه له‌سه‌ر شه‌مه، که زهردهشتیش
له‌و سه‌رده‌مه‌دا وه‌لامینک بوه بو دهد و خواسته‌کانی تازه‌هاتووی شه‌وده‌می
ئیران.

به‌لگه‌یه‌کی تر

تاریه‌کان له سه‌ره‌تای هاتنیانه‌وه بو هیند و ئیران، سه‌ره‌رای ویک
نه‌چوونی چینه‌کانی خاک و که‌ره‌سه‌کانی زه‌وی و ناو و هه‌وا، به‌لام هه‌ردوو
لا یه‌ک نایینیان هه‌بو-به‌هۆی هاو‌په‌گه‌زیانه‌وه-، به‌ره‌به‌ره که له‌گه‌ل مه‌رجی

(۱) شه‌مه‌پیشانی شه‌دات که نایینی تازه‌که بو چاککردنی بارودۆخ و چاکسازی مه‌زه‌ب
دیت، خۆی له‌خۆیدا له به‌رانبه‌ری نیزامی ده‌سه‌لات دارا ده‌هه‌ستی، شه‌و نیزامی که
نایینه‌که‌ی خۆی شه‌گه‌ر هه‌ق بوه، شه‌م توشی شتوای کردووه، شه‌گه‌ر شه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه راست
نه‌بوه وه‌ک هۆکاریکی گه‌وره دژی گه‌ل و به‌رژه‌ه‌ندیه‌کانی جه‌ماهر له به‌رژه‌ه‌ندی هه‌تیره
بالاده‌ست و حوکمه‌پانه‌کان به‌کاری هه‌تاوه. -نوسه‌ر-

تازە و نيازى نويدا روبەرو دەبۇنەو، پىداويستى و خواستى تازەيان پىويست دەبوو. ئارپەكانى هيند لە ژيانى خىلەكىدا مانەو، ئارپەكانى ئىرانىش هاتنە قۇناغى پىشەي كشتوكالىيەو. بە تىپەربوون و گۇرانكارپەكانى ژيان، ديدگا و سيستمى كۆمەلايەتى و ھەست و ئاكار و نەرىتە كۆمەلايەتپەكانىش، ئىتر لە مېتراسم و ئايىنە بەرايپەكانى پىش زەردەشت - كە لە خىلەكانى وەحشى ئارپەكان و، رۇژگارى ھاوبەشى بىر و ژيانى ئىرانى و هيندى مابونەو - نەيدەتوانى وەلامگۆى داوا و نيازەكانى تازەى ئىرانى بن. ھەر دەبايە ئايىنىك بەھاتايە بە تىپروانىن و چەمك و ديدگا و مەرجى تازەو، بنەماي كۆمەلايەتى و ئابورى و ئاكار و رەوشتى ھەبايە، كە بۇ چارەسەرى بارودۇخ و رەنگدانەوھى داواكانى سەردەم بىت. بە نمونە كەسانىك كە لە پىش دا، ئاژەلدار بوون، لە شىتوازى خىلەكىدا ژيانىان بەسەر دەبرد، بە ئاسانى دەياتتوانى قورىانى بۇ خواكانىان بكن، بىن ئوھى خۇيان مافى سودوھەرگرتن و بەشداربونىان لە گۆشتى قورىانىكە ھەبىت. دەبايە لە رىگەى خوادا (خواكانى خۇيان - وەرگىپ) بىيان سوتاندايە.

بەلام ھەر ئەوان كە بە قۇناغى پىشەي كشتوكالى گەشىتن، واتە چونە ژيانى شارى يان لادىنشىنيەو، لە قورىانى كردن دا زيانى خۇيان دەبىنن. بۇ ئەوانەش، كە ئىتر ئاژەلدار نىن و نايكەن، قورىانى كردن قورس و گرانە لەسەريان. بۇيە ئەو سوننەتەى، كە لە ژيانى ئاژەلدارى سادەى پىشوياندا، دەبايە بەئەنجامىيان بگەياندايە، لە ژيانى تازەياندا قورس و زەھمەت و تواناي ئەنجامدانىان نەبوو. ئاوەھا سوننەتتىكىش نەيدەتوانى بىتتە بەشىك لە سوننەت گەلەكانى ژيانى رۇژانەيان، لە پەيوەندى كردن لەگەل

خودا کانیان دا، خۆی له خۆیدا نهو جۆره سوننهته گرانانه بهلاوه دهنری و، ورده ورده فهرامۆش دهکری. ئا لیژهدا زهردهشت رادهپهڕی و ئایینیک رادهگهیهنی که بۆ په یوه ندییه کانی له گهڵ خوادا، نه پیوستی به سیحر و جادوگری ههیه، نه به قوربانی کردن و موغان و پیشه وایان. جادوگری به ناراست و قوربانی کردن رته دهکاتهوه و، گه ورهترین به رهه ئستی دژی کاربانه کان (موغان) دهست پێ دهکات. له هه موغان گرنگتریش تهواوی بت و هه یکه له خوا جۆراو جۆره کان، که دروست کردنیان یه کیک بوو له کار و پیشه ی مه زه به بی کۆن، ده یانشکینێ و له په رستگا کان دا نایان هیلێ و فریسان ده داته ده ره وه. - گه رچی روحانیه کان به تیروانیی تازهر تر بۆ خوا کانیان دوباره ده یانگێرنه وه -.

زهردهشت به ریفرۆم (اصلاح) ی نایینی به دهوی، ئایینیک به بوون دینێ، که به تهواوی بنه مای جوتیاری و کشتوکالی هه یه و، رهنگ دانسه وه ی. زینده گی تازهی ئیرانی یه. له نایینی زهردهشت دا زۆر ریز له مانگا گیراوه، به چه شنیك که یه کیک له خوا کانیان به ناوی (وه هومهن) به خوی مانگا کان ناسراوه (ناوی خودی زهردهشتیش - زۆرنه ستهر - یان - زهرتۆشتهر -، واته خاوه نی حوشرانی زهرده، نه مه ده ریده خات، که ئه وان وابه سته بوون به ژبانی خیله کیه وه). به لام به پیچه وانهی هیندستانه وه، مانگا له ئیران دا به س ریزگیراوه، نه ک په رستراو و به پیرو ز زانراو. له جیاتی مانگا، کاریز و جۆگه و ئاو، پیروزی په یدا ده کات، که له پیشه ی ئاژه لداریدا، مانگا وینه ی ئاژه ل و ژبانی نابوری و ئاژه لداریی، له قوناغی کشتوکالییش دا ئاو هیمای پیشه ی نابوری کشتوکالیه، که به ها و نه رزشی هه یه. نه مه یه که له

لایینی زهردهشت دا، ناو ده‌بیته جینشیننی مانگا و ده‌پرستری و به‌پیروژ ته‌ماشا ده‌کری.

گه‌وره‌ترین خزمه‌تی زهردهشت -له‌روانگهی ناگایی لایینه‌وه- نه‌مه‌یه، که زیاتر له هم‌وو لایینه‌کانی تری بی‌ته‌وحیدی، لاین و پرستش-که کۆله‌که‌ی لایینه‌کانه- نزیك ده‌خاته‌وه له یه‌ك خوا ناسین(التوحید) و، ریشه‌کیش کردنی بت پرستی و، به‌کاره‌ینانی ژیری به‌شیوه به‌کاره‌ره سروشتیه‌که‌ی خۆی.

خوای زهردهشت تاقانه‌یه یان دوانه‌یه

له‌باره‌ی (یه‌ك خوا بوون)ی، یان (دوو خوا بوون)ی خوای زهردهشت، دوو بۆچون هه‌یه: یه‌کینکیان نه‌و روانگه کلاسیکیه‌یه، که زهردهشتیه ناسایه‌کان (نه‌ك نه‌وانه‌ی، که ناراسته‌کاری باسه‌که‌ن) بروایان پی‌ی هه‌یه له دیدگای نه‌مانه‌وه، لایینی زهردهشت، لایینی دو‌خوا پرستیه، ریشه‌وی خوای (تاهورا) و خواکه‌ی تریش (نه‌هریه‌ن).

لایینی (انگرمئی نو) و (سپنتامئی نو) و دو‌زاتی (خیر) و (شه‌ر)، هه‌رکه‌سێ -هه‌رچی- ناپاک و خراب و به‌ده، (انگرمئی نو)ه، نه‌گه‌ر چاکه و پاکه و باشه نه‌وه (سپنتامئی نو)ه. نه‌م دوو زاته - (انگرمئی نو) و (سپنتامئی نو)- به‌رده‌وام له به‌ران‌به‌رکی و به‌ره‌ه‌لستی یه‌کتر دان، بۆیه ریشه‌وی زهردهشت باوه‌ری به دو‌زات هه‌یه له جیهاندا.

روانگهی دووه‌م: هه‌ی نه‌و میژوو نووس و نوسه‌ره تازانه‌یه، که کاریان رازاندنه‌وه و زیندوکردنه‌وه‌ی لایینی زهردهشته، نه‌وانه‌ی که ده‌بینن می‌شک و هۆشی نه‌م‌پۆی م‌پۆی جیهان، یه‌کتایی بوونی خوا ده‌ناسی و دانسی پیادا

دهنی و ریزی لی دهگری و دهشی پرستی. ته نانهت بی مهزه بیه کانیس به
 برارورد کردنیان له گه لثایینه کانی تردا، دانی پیادا ده نین، که (ته وحید
 بهرترین بینای ته و او و بی کهم و کوری ناگایی ثایینی یه) - که نه مهش
 ناشکرا و گومانی تیادا نی یه. - به لام نه مان که خه ریکن به لی کۆلینه وه و
 سه رنج دانی ثایینه کان، هه ول ده دن و تیده کۆشن، که له و ثایینه نه سیما و
 روخساریکی ته وحیدی بسازین. له و جۆره که سانهش بو نمونه:
 (راهاکریشانان) - نوسه ری قوول و به رین، که له سه زنگه ی
 ژیریژی (لوجیکی) ثایینه وه، یه کی که له جی شانازانی جیهانی نه مرۆ-
 ده یه ویت له ثایینی هیندۆس - سه ره پای چهنده خوا بوونیان - سیما یه کی تاقه
 خودایی بنه خشین. که هه ول و کۆششی نه و، شانانی ریز و پی زانینه، به لام
 نه که وه ک پیشاندان و جوان شی کردنه وه ی ثایینی شیرک و به ته وحید
 ناساندنی.

نه گهر نه و به تنیا وه ک ثایینیکی نوی برورا کانی ده خسته پروو، زۆر
 سوپاسمان ده کرد، نه وه که به م شیوه یه، پیچه وانه ی سه رجه م راستی و به لگه و
 هه قیقه ته کان و نه رشیفه کانی به رده ست بو باسکردن و نیشاندانی ثایینی
 دابنیشی، گهرچی رۆشنبیر هه ر جۆر بیسه ویت و مه بهستی بیخ ده توانیت
 باسه که ناراسته بکات و بوروژنینیت. کۆچ کردو (دکتۆر موعین ییش، که
 پیایوکی زۆر باش و مه زن بوو^(۱) - ده ترسا له وه ی، که زانایان و چاکه کان

(۱) من هه میسه له مرۆفه زانا و گه وره کان ده ترسم، چونکه کاتیک هه له ده کهن گوتاره رۆی
 زۆر خراپی لی ده که ویتته وه، کاریگه ری زۆر ناپه سه ند له سه ر هۆش و هه سه ته کان به جی
 ده هیتیت. نیت ناتوانی به ره له ستی له گه لدا بکری، چونکه له پشت په رده ی نه م بیره لاری یه،
 سیما یه کی پیرو ز خۆی هه شاردا وه، که نه ویش سیما یه کی باوه رپی کراوی گشتی و مرۆقیکی

سهره تا هممانبج، که دهتوانین تا رادهیه کی باش پشتی پی ببهستین. له نایه ته کانی کوتایی گاته کان (سروده کانی زهردهشت)، زهردهشت به پوره ردگاری ده لیت: ((نهی ناهورامه زدا، تو تاریکیت دروست کرد، ههروهک روناکیش))، لهم پرسته وه دهرده کهوئ، که له بیرو نه ندیشهی زهردهشتی سهره تا، واته (مه زدا په رستی) دا، ناهورامه زدا به دیهینه ری چاکه و خراپه یه، روناکی و تاریکی یه، ناشیرینی و جوانی یه و هه موو شتیک، ناهورامه زدا به دیهینه ناوه.

زهردهشت که هات له گه ل خواکانی (موغ په رستان - روحانی په رسته کان) و خواکانی هیندی - که هه ردوو تایینی ئیرانی و هیندی تیایدا هاوبه ش بوون - گیرۆده و کهوته ناکۆکیه وه. هیندییه کان و روحانی په رسته کان (کارپانه کان) (ده یاس)، یان (دیو)، یان (دیو) یان به خواکانی جیهان ده زانی و، فریشته کانی نزیک له مانیش هه به هه مان شیوه. ههروه ها هه مه چه شنه خودا باشه کانیشیان هه به خواکانی جیهان داده نا. زهردهشت سه رجه م نه مانه ی به شهیتانه گلاوه کان ناوزه د کرد.

له نایینی (میته ره رستی) و له نایینی (فه دا) ش دا، (قارونا) خوای گهوره بوو، (ناشورا) یان (ناهورا)، خوای شه پ و خیانه ت و تاریکی. زهردهشت (قارونا) ی به خوای هه وا و ناره زو و شه راره ت ناو برد، - بو نه وه ی نیوانی هیند و ئیرانی جوئ بکاته وه، گیانی ئیرانی سه ره خوئی کۆمه لایه تی و فره هنگی و رهوانی به ده ست هینابوو، ده بویه نایینیکی سه ره خوئی ده ست خسته یه -. (ناشورا) یان (ناهورا) ی، وه ک گه وره ترین نازناو بو (مه زدا) - که یه کیکه له خواکانی هیند و نه وره پی و ئیرانی - دانا.

(تاهورا مهزدا)، (مهزدا) به واتای نهنديشه و ژيري، (تاهورا) به واتای (رَبّ) پهروردگار و خاوهن، (تاهورامهزدا) واته: خاوهنی هوش و ژيري پاک و گهوره، واته (حکيم). به گهورهتری له (ميسهر) و (ميسترای دانا و، له سرجهم خواکانی تر به گهورهتری زانی و به پهروردگاری سرجهم گهردوون و خواي خيتر و خوشی ناوبرد.

تاهورامهزدا و وهديهنانی جيهان

زهردهشت (تاهورامهزدا)ی به خواي نهزلی و نهبهدی، هوشمند و چاودير و به توانا و زانا دهزانی. کاتسی ویستی جيهان دروست بکات، سرهتا گیانیکی رههای دروست کرد به ناوی (وهومهن) -واته به ناگا و گهوره و بهرز و بير و هوش، بير و نهنديشهی باش-، دوايش (وهومهن) سرجهم دیاردهکانی جيهانی دروست کرد.

وهديهنانی جيهان له نایینی زهردهشت و فهلسهفهی نیسلامیدا

له فهلسهلهی نیسلامیش دا وها باوهريک ههيه، که له بهر نهوهی خوا نهزلی و واجب و ذاتی رها و بالایه و له جنسی جيهان نییه و دیرینه، ناكري (حادث)^(۱) بهدی بیئی. نهو کاته فهلسهفه نهم کيشهيهی سهبارت به خوا دهیخاته روو(!) -واته فهلسهفه خوی دروستی کرده- هر خویشی وهلامی ده داتهوه و چارهسری دهکات. چونکه خوا دیرینه و هر بووه راستهوخو -بهبوچوونی فهلسهفه- ناتوانی (حادث) بهدی بیئی. نهوکاته

(۱) حادث: واته تازه بونهوه، سرله نوئ دروست بونهوه، تازه بهدی هاتوو. -وهرگيتر-

(حادث) لە كۆنەوه سەرھەلڤەدات، واتە ئەگەر لە كۆنەوه (حادث) سەرھەلڤەدات، وەك ئەوه وايە كە ئەم (حادث)ە لە خودى دىرىن دا ھاتۆتە دەر. مادام (خوا)ش كۆنە و ھەر بوە، واتە رەھا و تەنھايە، ھەر ئەويش (حادث) دروست دەكات. يەكەم جار گياندارىك دەخولقينى بەناوى لاشەى يەكەم، يان يەكەمىن - كە لەلایەكەوه لەگەل زاتى كۆن دا پەيوەندى ھەيە و لەلایەكى ترەوه لەگەل زاتى (حادث) كە ئىمەين - ھەر ئەوه كە لەسەر بنەماى وىك چون (تجانس) لەگەل مومكىن (شياو) و (حادث) - كە جىھانى مادى بىت - جىھان دروست دەكات، واتە ژىرى يەكەم (أول ما خلق الله) ھەر ئەم ژىرەيە.

ئەمە گرفتىكە، كە زەردەشت و فەلسەفەى ئىسلامى سەبارەت بەخوا دروستى دەكەن^(۱) و ھەر خۆشيان چارەسەرى دەكەن. بەلام خواى ئىسلام ئەم كىشانەى نىيە، نووى بونەوه (حادث) لە ھەمان زاتى دىرىنى دا سەر ھەلڤەدات و ھىچ بەر بەستىكىشى نايەتە پىش. (تۆ ئەگەر تى ناگەى تى مەگە!! لەبەر ئەوهى تى ناگەى! شىرك بەو چەشنە دەرنایەت، شىرك ھەر ئەمەيە، كە ئىستا تىايدا دەژىن!).

(۱) كەواتە ئەگەر (و ھومەن) لە رىپەوى زەردەشت دا (نادەم) بىت و لاشەكەش لە رىپەوى ئىسلامدا كە (نادەم)، ئەمان ھەردوو كيان، واتە (و ھومەن و لاشەكە، خودا دروستى كردون و ئەمانىش دەبنە سەرچاوەى دروست كراوەكانى تر. ئەگەر بەم شىوئەيە بى فەلسەفەى دروست بوون لە رىپەوى زەردەشت و ئىسلامدا جىاوازيان نىيە و بۆشان دەردەكەوى كە (حادث) لە زاتى دىرىنى خواو سەرھەلڤەدات. چونكە خوا ئەوانى بەدبەيتناو، كەواتە دروستكراو تازەكانىش ھەر زاتى دروست بوونى خاويان تىايە. - وەرگىت -

(انگرمئی نو) و (سپنتامئی نو)

له بیروباوه‌ری زهردهشت دا، دو نیزامی یه‌زدانی به‌ناوی زاتی خراب(شهر) (انگرمئی نو) و، زاتی خیر (چاک) (سپنتامئی نو) له جیهاندا بوونیان هه‌یه. (ئه‌نگره) شه‌ره و (سپینتا) خیری پی‌وژ و چاک و، (مئی نو) به واتای (سریشت- فیرته). (مانتالیته) ئه‌مانه گشتیان وشه‌یه‌کن و به واتای بیر و ئه‌ندیشه و هۆش و دانست(حیکمهت)، که (انگرمنش) و (سپنتامنش) (زاتی خراب و زاتی چاک) به‌رده‌وام له شه‌ر و به‌ره‌لستی و کی‌به‌رکی‌ی یه‌کتردان و، هه‌ر یه‌که‌شیان لایه‌نگر و ده‌ستیاری فریشته‌گه‌لی تایبهدت به‌خۆیان هه‌یه. (۱)

یاوه‌رانی (سپنتامئی نو)

شه‌ش فریشته، یاخود یه‌زدانی نزیك، یاوه‌رانی زاتی چاکه (ناهورامه‌زدای جیهانن)، که له‌گه‌ل (سپنتامئی نو) جیهانی خیر به‌پرتوه ده‌به‌ن و، به‌رانبه‌ر(انگرمئی نو) و شوین که‌وتوانیان ده‌جه‌نگن. ئه‌م شه‌ش

(۱) له نیسلامدا لایه‌نگرانی خیر (فریشته جۆراوجۆزه‌کانه)، به‌لام لایه‌نگرانی شه‌ر (جنۆکه و شه‌یتانه‌کانن). خالقی هه‌مووشیان هه‌ر یه‌ک (زات)ه. -عزیز نالانی-
تیبینی: له نیسلام لایه‌نی شه‌ر و خرابه شه‌یتانه‌کانه، که له بنه‌چه‌دا له جنۆکه‌ن، هه‌روا جنۆکه سیفهدت شه‌یتانه‌کانن.. دیاره جنۆکه هه‌مووی و له ئه‌سلدا لایه‌نی خرابه و شه‌ر نین، به‌لکو ئه‌وانیش وه‌ک ئاده‌میزاد چاک و خرابیان هه‌یه، مسولمان و بی‌پروایان هه‌یه. خوای گه‌وره‌ش له‌سه‌ر زمانی ئه‌وان له قورئان ده‌فه‌رموی: ((وَأَنَا مِنَ الصَّالِحِينَ وَمِنَا ذَلِكَ ... له‌ناومه‌شدا کارچاک هه‌ن و تیشماندا هه‌یه وا نیه))، هه‌روا ((وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ وَمِنَا الْقَاسِطِينَ ... وَا هِنْدِيكِمَانَ مَوْسَلْمَانِينَ، هِنْدِيكِيشْمَانَ لِه‌رئ‌لادهر))سوره‌تی الجین: ۱۱ و ۱۴

نه‌مشاسپهنده (گیانی همیشهی و نه‌زله‌لی و نه‌به‌دین)، بریتین له‌مانه‌ی خواره‌وه (که مانگه فارسیه‌کانیشن):

۱- (به‌همن): (بهه) به واتای باش و خیر، (همن) به واتای مه‌نیش واته فیرهت، یاخود فریشته‌یه‌ک به‌سه‌رچاوه‌ی خیر.

۲- (نۆردیبه‌هه‌شت) -مانگی دووه‌می به‌هار-: فریشته‌ی راستی و دادپه‌روه‌ری.

۳- (شه‌ه‌ریوه‌ر): فریشته‌ی هیز یان -به‌گوتهی خۆیان- یه‌زدانی ده‌سه‌لات و توانین.

۴- (خورداد یان خورتات): به‌شداری و کامیابی و سه‌رکه‌وتن و عافیه‌ت.

۵- (ئیسپه‌ندارمهن): (سپه‌ند) به واتای پاک و پیروز، هه‌روه‌ک چۆن سیفه‌تیک له سیفه‌ته‌کانی زهردهشت (سپه‌ندمهن)ه، واته هه‌بووی نیهاد یان فیره‌تی سپه‌ند(پیروز)ه.

(ئیسپه‌ندارمهن) هه‌ر (ئیسفه‌ند)ه و، به واتای یه‌زدانی پیت و به‌ره‌که‌ت و نه‌فین و خۆشه‌ویستی‌یه.

۶- (مورداد یان نه‌مرتات): یه‌زدانی نه‌مر و جاویدانی.

نه‌م شه‌ش (ئیمشاسپهنده) له‌ژیر رابه‌رایه‌تی (سپنتامنی نو) گرویه‌کی چه‌وت زاتی پیک دینن، که جی‌به‌جی‌کاری ئیراده و ویست و ئاره‌زوی (ناهومه‌زدا)ن له روه‌په‌رونه‌وه‌یان له‌گه‌ل شه‌ر و یارمه‌تی دانی ئه‌و مرۆفانه‌ی که له ریره‌وی (ناهورامه‌زدا)دا، پێ‌ده‌پرن.

له به‌رانبه‌ر نه‌مانه‌دا، شه‌ش فریشته‌ی شه‌ر -یان نه‌گه‌ر بشی بلین فریشته‌ی سزا- شوین که‌وته‌ی (انگرمنی نو)ن و پیکه‌وه ده‌سته‌یه‌کی چه‌وت زاتی، گیانی پیس(خبیث) پیک دینن. (سپنتامنی نو) و (انگرمنی نو) و

شوتنکه وتوانیان له هەر دو لای جیهانهوه له بهران بهر یه کدا ریزی خیر و شهریان بهستوه و مرۆفیش لهم نیتوانه دا سازاد و سه بهسته، که کامیانی بویت په یوه ندی پیوه بکات. نه لته بهت بیجگه له مانه، فریشته ی تریش ههن (بو نمونه سروش به واتای گوئی پرایه ل، وه کو جویره نیل، که له تایینی ئیمه دا ههیه).

ئهم دهسته و گرویانه سیسته می متافیزیکی تایینی زهردهشتن، که جیهان بینی زهردهشت خزیشی پیشان ده دات.

لیره دا ده مهوئی بلیم: نه گهر (انگرمئی نو) - خوای شهر - و شوتنکه وتوانیشی له لایهن (ناهورامه زدا) وه به دیهیتنرابن، ئهم نیزامی بیرو باوه ره، ته واه له شیوه ی نیزامی ئیمانی ئیمیه له یه کخواناسینی ئیسلامیماندا. چونکه له ته وحیدی ئیسلامیدا شهیتان له لایهن په روه رد گاره وه به دیهیتنراوه. جا له بهر نه وهی که ته وحیدیش ره ها و بی سنوره، شهریش ده بی دروست کراوی خوای گه وه خوی بیت، به لام نه گهر (انگرمئی نو) خوای شهر (ناهورامه زدا) خوای خیر بی هه رد وکیان بهرانبه ر یه ک و یه کسان بن پیکه وه، نه و کات ده بنه دو خوای زاتی نه زه لی و نه مهش شیرک و دو خوا په رستیه نه ک ته وحید. به لام هیچکام له نه مانهش نییه، نه باوه ری زهردهشته ئاسایی یه کان - که باوه ریان به دو خوای به دیهیتنهر ههیه - نه باوه ری روشنبیرانی نه مرۆش - که له سه ر بنه های تیروانینی ئیسلامی ده یانه وئی سیمایه کی ته وحیدی لی بنه خشینن - هیچ کام له مانه نییه. له بهر نه وهی ته وحید فیکه ریه کی دیاری کراو نییه له هۆش و ههستی مرۆفدا، که به یه کجار له شیرکه وه (شیرکیک له قۆناغی فیتشیسیم و نه نیمیسیم) بو بالاترین شیوهی ته وحیدی جیهانی به ری، به لکو ته وحید جوړیک له ناگایی

و تىروانىنى مەعنەۋى و جىھاننىنى زۆر بەرز و قول و ناسكە، كە بە قولايى و بەرىنى گيان و ھۆش و فەرھەنگ و ھەستە ئايىنىەكانى مرۆف دا رۆچوۋە، بە درىزايى مېژۋى گۆرانى ژيارەكان لە ھەست و ھۆشى مرۆفەكاندا شىۋە و بارى خۆى وەرە گرى و بە بوون دى. تىگەيشتن لە يەكخواناسى(توحيد) بەو واتا گرىگ و بەرز و متافىزىكىيە، كە ھەيەتى - كە لە نىسلام و قورئان دا بۆمان رون كراۋەتەۋە و بۆ زۆر بەشمان كە پىرەۋان و باۋەردارانى قورئانين و بى ھىچ گومان و دودلەك پروامان بە تەۋحيد ھەيە. - سانا و ناسان نىيە لە مېشك و ھۆشماندا جى نى نايىتەۋە، كە ئەگەر مېشكمان دو كەرت بكنەن و ھۆشمان بۆ دەرېخەن زۆر پەلەم شىرك لە دامىنى باۋەردمان بەرانبەر تەۋحيد ئەدۆزىتەۋە. تەۋحيد لە گەل (خودا) دا يەكە و دوان نىيە، ئەگەر دوان بى واتاي ناسى. تەۋحيد ھەروا سادە نىيە، كە ئەگەر سانا و ساكار دەبو، كىرئوش بۆ دەۋلە مەند و ترسان لە ھەر ھۆكارىكى مەترسىدار، نەدە بوو بچوكتىن روشان و زام لە تەۋحيد بكات. بەلام وانى يە كە ھەمانە: ((من تعظم بغني ذهب ثلث دينه)) (ھەر كە سىك بە دەۋلە مەندىك فىز بكات، يەك لە سەر سى دىنى لە دەست داۋە) يان (لە ھەر ھۆيەكى ترسناك بترسى نىتر يەك خواناس نىست)، كە واتە ترس و كىرئوشى بەرژەۋەندى يانە چ پەيوەندىەكى بە تەۋحيدەۋە دەبو، ئەگەر واتاي تەۋحيد بە سادەيى ھەر ئەمە دەبوو كە (خو يەككىكە و نابى بە دوان)؟

شىخ جەغفەر شوشتەرى-زاناي رۆشنىر و گەۋرەۋار- بە لەھجىكى گالتە جارى يەۋە، يەكتاناسىنى درۆينەمان بە مەسخەرە دەينى. ئەو لەم بارە يەۋە دەلى: ((سەر جەم پىغەمبەران و زانايان ھاتن بۆ ۋەى پىمان بلىن: خەلكىنە! پارە، ستم، ھىز و دەسلەت، قەۋم، خۆيش(خىش)، خاك،

کەسەکان و بتهکان مه‌پەرستن، خودا بپەرستن. به‌لام من ده‌لیم: له‌نیوانی پەرستشی ئەم هه‌موو شتانه‌دا جینگه‌یه‌ک بۆ پەرستنی خوداش بکه‌نه‌وه، ئەم هه‌موو شته‌ ده‌پەرستن، ده‌ی که‌وايه خواش بپەرستن)).

تیگه‌یشتن له‌ ته‌وچید -ته‌نانه‌ت له‌ سۆنگه‌ی فه‌لسه‌فه‌ و، له‌ بواری هه‌ست و ناکاریشه‌وه- ته‌واوکاریه‌کی گیانی به‌رزی مرۆفانه‌ی پێویسته‌. بێ‌گومان ئەمه‌ش نه‌یتوانیوه‌ به‌ چه‌شنیکه‌ی زوڵال و په‌ها و بالا، له‌ نایینی زهردهشت دا په‌نگی دا‌ییته‌وه‌.

زهردهشت، رونی ناکاته‌وه‌ که‌ نایا (انگرمشی نو) هه‌روه‌ک (ناهورامه‌زدا) ئەزله‌ی و ئەبه‌دی و کۆنه‌، یان به‌دیته‌نراوی (ناهورامه‌زدا)یه‌. ئەگه‌ر بۆمانی رۆن ده‌کرده‌وه‌، ئەوکات ده‌رده‌که‌وت، که‌ هاوبه‌ش دانهره‌، یان به‌ یه‌کزانێ خوايه و به‌س.

له‌و به‌لگانه‌ی که‌ ئیستا له‌به‌ر ده‌ستماندايه‌، ئەمه‌ رۆن نی‌یه‌ و هه‌روا بۆ ئیتمه‌ش به‌ نادیا‌ری ده‌مینیته‌وه‌، که‌ نایا (انگرمشی نو) زاتیکه‌ راسته‌وخۆ له‌ به‌رانبه‌ر (ناهورامه‌زدا)دايه‌، یان نا، که‌ ئەگه‌ر له‌ به‌رانبه‌ر (ناهورامه‌زدا)دا بێ، ئەوه‌ شیرکینکی هه‌قیقی و ته‌واوه‌. من ئەمه‌ به‌ زنجیره‌یه‌کی ون ده‌زانم، زهرده‌شتیش له‌ ناستانه‌ی شیرکه‌وه‌ بۆ ته‌وچید و نزیک ترین نایینی بێ‌ته‌وچیدی بۆ ته‌وچید ده‌ناسم -له‌سه‌ر بنه‌مای ئەم به‌لگانه‌ی هه‌ن-. هه‌ر بۆیه‌ له‌ نایینی زهرده‌شتی سه‌ره‌تادا، گه‌وره‌ترین ده‌سه‌لات و به‌رزی هی (ناهورامه‌زدا)یه‌، که‌ ته‌نها و بێ‌هاوتایه‌ و هیچ هی‌ز و توانا و ده‌سه‌لاتیک هاوشانی ده‌سه‌لاتی ئەو نی‌یه‌. له‌ پله‌یه‌کی خوارتر له‌

(ناهورامهزدا) هیژی (سپنتامنی نو) و (انگرمنی نو) خوی خیر و شهرن. سئیه مین پله و دهسه لاتیش هی شهش فریشته کهن، که هاوکاران (سپنتامنی نو) و شهش شوینکه و تهی تر، که شوین که و تهی (انگرمنی نو). هر بویه له جیهاندا دوو هیژ و دهسه لات روبه روی یه کتر وه ستاون و شهر ده کهن. هر وهك له (گاته کان- سروده کانی زهردهشت) دا دهرده که وئ، که نهم دوو هیژهن روبه روی یه کترن و (ناهورامهزدا گه و ره تره له م دوو دهسه لات)، نهك نه و هی که موبه ده کان ده لئین: دهسه لات (ناهورامهزدا) و (نه هر یمن). له گه ل هم مو نه مانه شدا تایینی زهردهشت، ته و حیدی سازگار و زولال و بی چلک و پدله نی یه، چونکه گاته کان و سه رجهم به شه کانی تری نافیستا، ته و او پشتی پی نابه سترئ و جئ با وهر نی یه. چونکه له سه ده کانی سئیه م و چواره می له دایکبونی (مه سیح) - سه ده می ساسانیه کان- دا دروست کراوه. پشت به ستن و با وهر بیون به نه مانه دروست وهك نه وه وایه، که به و هی له دوو سئ سهد سالی نه خیر به بیون هاتوه. گهر بنه ما نیمانیه کانی سه ده می پیغه مبه ر دیمه نکیش بکه یین، بو تیتگه یشتن له بنه ما کانی با وهری سه ده می پیغه مبه ر (ﷺ) ده بی بجینه وه سه ر قورشان و^(۱) (نهج البلاغه)^(۲) نهك به ره می دوو سهد تا کو سئ سهد سالی نه خیر. به لام نه می که ته و حید و شیرکی زهردهشت له (گاته کان) دا رون نی یه، ته نیا به هژی دیار نه بیونی به لگه و نه سناده کان نیه، به لکو له راپه رینی

(۱) فرموده کانی پیغه مبه ر ﷺ. - وهر گتر -

(۲) وته کانی پیغه و اعلی کوری نه بوتالیب.

تیبینی: له نیسلما سهرچاوهی وهر گترن بریتیه له قورشان و سوننت، نهك شتی تر.

سهره‌تای زهردهشتیش دا نهمه رون نه‌بوه. پیچه‌وانه‌ی نایینی نیبراهیمی، که ناشکرایی و دیاریوون و ههستیاریتی ته‌وحید تیایدا هه‌ر له سهره‌تاوه رۆشن و ناشکرایه، که‌چی له‌دواییدا لی‌ی تینه‌گه‌یشتن، یان خراب کاریان پیکرد. نهم هه‌له‌یه هی نایینی نیبراهیم خۆی نه‌بوو، به‌لکه هی که‌سه‌کانی تر بو، که پۆشاک‌ی شیرکیان له‌بهر ته‌وحید کرد، چونکه کاکله و کرۆکی ته‌وحیدی نیبراهیمی ته‌واو رون و زولاله و شیرک نیه.

له نایینی نیسلامیشدا به‌چه‌شنی نایینی زهردهشت، شه‌یتان هه‌یه، به‌لام نه‌وه‌ک له به‌رانبه‌ر خوادا، به‌لکو له به‌رانبه‌ر مرۆف دا. مرۆفه‌کان و شه‌یتانن، که پیکه‌وه له شه‌ردان، نه‌ک شه‌یتان و خودا. خیر و شه‌ر له نیسلامدا هه‌یه (له‌جیهانی به‌دیها‌تودا)، به‌لام ته‌نیا و ته‌نها له جیهانی ژیانی مرۆفایه‌تیدا. به‌س له شو‌نیکدا که مرۆف هه‌یه، خیر و شه‌ریش هه‌یه، به‌لام جیهان سه‌رتاپای خیری په‌هایه و یه‌ک زات و یه‌ک ریگا و یه‌ک ریپه‌وی هه‌یه، هه‌روه‌ها یه‌ک نیمراتۆر و کردگار و یه‌ک ده‌سه‌لات و هیژ و یه‌ک ژیریژه، که حوکم ده‌کات.

نایینی زهردهشت ریپه‌وی دوو خوا په‌رستی

نایینی زهردهشت، جا چ شیوه ته‌وحیدی‌که‌ی بگرین -واته بلین (انگرمی نو) له‌لایهن (ناهورامه‌زدا) وه به‌دیپه‌تزاوه-، چ شیوه شیرکه‌که‌ی واته دوو (نالیسم) و دو خودایه‌که‌ی بگرین -واته بلین (انگرمی نو) له‌و ساته‌وه هه‌بوه، که (ناهورامه‌زدا)ش هه‌بوه-، له هه‌ردو شیوه‌که‌دا نایینی دو خواپییه، -ته‌نانه‌ت له تیگه‌یشتنی زهردهشت خۆشی بو ته‌وحید دا- . چونکه سه‌رجه‌م گه‌ردون له دو زات و دو په‌گه‌زه‌وه ده‌بینی -خیر و شه‌ر و

تاریکی و روناکی-، که هرچی خراب و پیس و شهره له دهستهی (انگرمنی نو) و، هرچی چاک و جوان و خیره، له ریزی (سپنتامنی نو). هر بویه جیهانبینی نایینی زمردهشت، لهسر بوونی جهنگی جیهانی نیوان دوو هیزی بالای مرؤفایهتی، واته هیزی شهر و هیزی خیر دامهزراوه. شم جیهانبینی دو دهسهلاتییه، هرروهك چۆن سروشت و ژیان و هستی دهکاته دو بهش، مرؤف و جیهانی مرؤفیش بهسر دو دهستهی دژ به یدک دا بهش دهکات.

زمردهشتی موبهدهکان (روحانیهکان)

تا ئیره هرچی باسکرا پیناساندن و ناسینی زمردهشتی سهرتا بوو. لیره بهدواوه هرول دهدهم، که نهو زمردهشتهی موبهدهکانی زمردهشت (مهلاکان) دروستیان کرد و نهو مهزهبهی، که بۆ بهرگری و بهرژوهندی روحانیهکان خستیانه گهر، وینا بکه مبهم چهشنه دهتوانین بهراورد و، تا ناکامیتک به ناکام بگین.

نایینی زمردهشت، نایینی ناو و درهخت و سهوزایی

له سهرتاوه نایینی زمردهشت لهسر تاییه تمه نیهکانی ژیانی کشتوکالی دامهزراوه، -هرکه سیتک قهناتیتک ههلبکهنی بهرهو بههشت دهچی-. هر لهبر نه مهشه، که دهبینین له نزیك خوراسان (لهگه ناباد) سهد تاکو سهد و په نجا مهتر زویان به مبههستی گهیشتن به ناو ههلهکنه ندوه. ژماره یهکی زۆریان، لیتراوانه و خزمه تکارانه لهم کاره خیره دا بهشداریان کردوه، ته نانهت گیانیان لهم پیناوه دا بهخشیهو. بۆ نهوهی له قولایی بیره که وه رینگه ی بهرهو

بههشتى چون بدۆزنهوه. جگه له وره و باوهرى ئايىنى، هيچ هيژ و توانايهك ناتوانى مرۆف بهو چهشنه بجاته گهر، تهناهت هيچ بازويهك - تهناهت بازوى تهكنيكيش - ناتوانى هيژ و وزهى ئيمانى ئايىنى ههبي.

پيروژى ئاو، پيروژى مانگا، پيروژى بير و كارتيز و جوگه و پروژى سهوزايى، سهلمينهري ئهم راستيهيه، كه ئايىنى زهردهشت - به پيچهوانهى ئايىنى (ميترائيسم) كه ئايىنى قۆناغى نازهلدارىيه - كاراكتهرىتكى تهواو كشتوكالى ههيه.

ئايىنى زمردهشت، ئايىنى واقع گهرىتى

ئايىنى زهردهشت، پيچهوانهى ئايىنى (بودا)، كه جيهان ههموى به رهنج دهزانى، ژيان له يهك رهگهز و توخم دا دهبينتتهوه، كه نهوئيش رهنج و زهمهته. ههمو پهيوهندي و پيداويستىيهك، به مايهى سهرشوڤى و بيهختى و ناسۆر و دارمان و پهريشاني دهزانى و، جيهان و سروشت و مرۆف بهدبينانه دهبينى، ئايىنى خوڤش باوهرى و واقع گهرىتىيه. بهلام ئايىنى زهردهشت به توندى هانى كار و بهرهم و كشتوكال دهدا، بو ئهنجامدهرانيشى پاداشتى فراوان دهژميڤى، ژيان و هاوسهرگيرى و يارمهتىدانى هاوسىيان به بهرز رادهگرى، بنه ما رهنج و ئاكارهكانيشى ههر لهسهر بنه ماي پهيوهنديهكانى كارى كشتوكالى دامهزراوه. پيچهوانهى ئاكار و كردارى (بوزايى)، كه بناغهكهى نهفى كردنى ژيانى ماددى و خهريك بوون به دهرون گهرىتىيهوه و توانهوه تيايدا و له دهرونيشهوه بهروه ميتافيزيكي چوون دامهزراوه. بهسهر گيئانى ئايىنى زهردهشت دا رياليزميكى (واقع گهرىتى) توند و بههيژ دهسهلاتدار و بالادهسته.

نایینی زهردهشت، نایینی فهلسه‌فهی موجهی میژوو

له بیروباوه‌ری زهردهشت دا، گشت میژو به سهر سی قوناغ و دهوردا دابهش ده‌بی. ههر قوناغ‌یکیش چوار هه‌زار ساله، له کوتایی ههر خولیکیشدا میژو دوباره ده‌بیته‌وه. (سوشیانت)‌یک په‌یدا ده‌بی، کوتا (سوشیانت) -رزگارکهری مؤده‌پیندراوی زهردهشتی- له کوتایی هه‌مان خول دا دیت و، دواي نهم نیتیر قیامت دیت و سهرکه‌وتنی ره‌های خیر و رزگاری مرۆفه‌کان له پیسی و خراپه به نه‌نجام ده‌گه‌یه‌نی. پروابوون به ره‌جعیته، له نایینی زهردهشتییشدا -هه‌روهک شیعه و کۆمه‌له‌کانی تری نیسلامی- بوونی هه‌یه. له باسی (حسین وارث آدم) و (انتظار مذهب اعتراض) پیشانم داوه، که چاوه‌پروانی شیعه بۆ ره‌جعیته، به چ واتایه‌ک دی. زهردهشت باوه‌ری وایه، پیش کوتایی هاتنی دنیا (سوشیانت-رزگارکهر) ه‌کان دین و له‌سهر بنه‌مای هه‌قیقه‌ت و راستی، مرۆف رزگار ده‌که‌ن و حکومه‌تی داد و پاکی له جیهاندا به بوون دینن. نایینی نیبراهیمی لی ده‌رچی، نایینی زهردهشت یه‌که‌مین نایینه، که دوارۆژ به شیوه‌یه‌کی ناشکرا و دیار دیدنکیش ده‌کات، که دواي مردنی مرۆفه‌کان و جیهان، رستاخیزی^(۱) گه‌وره سهر هه‌لده‌دات، مردوه‌کان زیندو ده‌بنه‌وه و له به‌رانبه‌ر (هه‌ژمار- رۆژی لیتپرسینه‌وه و حساب) دا ده‌هه‌ستن و ته‌رازوی دادپه‌روه‌ری داده‌نری و که‌سیتی (تاهورامه‌زدا) خووی سهرپه‌رشتی کار و هه‌لسه‌نگینه‌ری ته‌رازوه‌که‌یه و گونا‌هه‌کان ده‌کیشی. نه‌وانه‌ی تاوانی قورسیان هه‌یه بۆ دۆزه‌خ و نه‌وانه‌شی سوک -یان هیچ- به‌ره‌و به‌هه‌شت ده‌برین.

(۱) رستاخیز: قیامت.

(بههشت) واته (بهه)ه واته شویتیک که خوشه و چاکه، (دۆزهخ) واته جیگیاه که (ناخوش و دژ و خراب)ه، جیگیه بیهد و خرابه کارانه، جهه ننه مه .

چینقات پوهل، شینقات پُل (پرد)

پردی (چینقات)، پردیکه تایبته به ثایینی زهردهشت -هروه ها له سهر زمانی عوامی نیمه و موسلمانانیش دا هیه - که له نیوانی بههشت و دۆزهخ دایه. نهو که سهی له ترازوه که رزگار ده بی، چ رزگار کهر - بههشتی بیت - و، چ حوکمدراو - جهه ننه می بیت -، چ غزه ب لیگیراو و چ خوش ویستراو، ده بی به سهریدا تیپه ر بی. نا له وی دایه، که زهردهشت دیت و به یارمه تی یه زدان و فریشته کان (نهمشاسپهنده کان)، نهوانه ی که له ذاتی (سپنتامنی نو)، ده ستیان ده گریته و به ره و بههشت ده یانبات. نهوانه شی که شایانی سزا و دۆزهخن، هر له وی دا فریسان ده داته دۆزه خه وه - چونکه پرده که به سهر دۆزهخ دا راهه نگیوراوه -، نه مه هر نهو پردی (سیرات) هیه، که له بیروباوه ری عوامی نیمه ش دا هیه. که (صراط) بیان له زمانی عه ره به وه و هر گرتوه ((أهدنا الصراط المستقیم)) واته: (خوایه بو ریگیه راست و دروست رینمایمان بکه)، به لام وهك زۆریك له چه مکه کان و اتا که یان شیواندوه. بهم چه شنه: خوایه نیمه دوا ی مردن بو ریگیه راست رینموی بکه، واته نیستا ده زانین له کوین و بو کوین ده چین، هر بویه له نیستادا پیویستمان به رینموی تو نیه دوا ی مردن که گه یشتینه سهر پرده که پیویستمان پیته هیه و فریامان بکه وه و هیدایه تمان بده! بی ناگا له وه ی، که ده بی لیتره رینموی و ریگای هیدایهت بگرن، تا کو هیدایه تی

نموتش به دهست بهیتن و یارمەتی رزگار یونیاں بدریت. نەك ئەوهی لیترە
هەرچی روی دا، روی دا وازی لی بیئت و گوئی له ناست کەر بکە؛ ئەو
کات لەوئ رینموتیت بکەن و له رینگا (پرده کە) رزگارت بکەن! بۆچی و
له بهرچی؟

سەر جەم مەسەله کانی پیتش مردنیاں، دەست لیتنە دراو بۆ دواى مردن و
رستاخیز گواستۆتەوه. خۆیان و زۆرتکی تری وەك خۆیانیاں هەساندۆتەوه
بەوهی، کە لەو دنیا داواى هیدایەت و دەست گرویی بکەن!

نایینی زهردهشت، نایینیکی موجهب به لام ساده و بیگیان

به خیرایی ههروهك چۆن له نایینی (بودا) و (فەدا) دا گوتم، کە هەر کەس
کەوتە ژیر کاریگەری و، گەرم و گوپ بوو، جولاً و جۆش و خروژ و شەپۆلی
بههیزی نایینی پهیدا کرد و له قولایی و سۆز و قەشەنگی خەیاڵات و
هەستەکان دا پر و لیوان لیو بوو - سەرەرای بەدبەین بونی نایینی هیند -.
ئێستاش کە باسی زهردهشتەم بۆ کردن، هیچ شۆر و شەوقێك هەست
پێنە کرا. وەك بلێی کە (جەدوولی زەرب) م گوتهی! ئەمە تاوانی نایینه کە
خۆیەتی کە گیانی نی. نایینیکە به تهواوی گری دراو و بناغەداره به ژیر
و بیری لۆجیکی و، ژیانی کۆمەلایەتی سازینەر و خۆشبهخت و خۆشبینانه،
به لام له ههه مان کات دا به تهواوی روکش و ساده و ساکاره. ئەمەیه کە
دەبینین له میژوی کۆن دا، دەسەلآت، شکۆیی، فراوانی و مەزنی ژیار،
بوونیاں هەیه، به لام له قولایی زیرەکی و زانایی و جوانی و ناسکی و
هونەری قولی مرۆیی و رهوشت و کرداری نەرم و نیان و بەرز - بهو
چەشنە، کە له ئیسلام دا هەیه - بوونیاں نیه.

نه گمر بۆ تهماشاکردنی مۆزه‌خانه‌ی (لور) برۆن، له بهشی تایبتهت به شیران، شت گه‌لێکی گه‌وره ده‌بینی - چوارچێوه‌ی سه‌ر ده‌رگاگان و هه‌یکه‌لانیك له پیاوانی پارسی و پارتی و هتد. -، به‌لام له فهره‌نگی به‌رین و قول - له شیوه‌ی فهره‌نگی ئیسلامیدا - هه‌سته جوان و ناسک و قول و به‌رینه عیرفانیه‌گان - به‌و چه‌شنه‌ی که له هیند هه‌یه -، دانستی فله‌سه‌فی زۆر دشوار و ئالۆزی مه‌نتقی - ته‌وه‌نده‌ی، که له‌و سه‌رده‌مه‌دا یۆنان خاوه‌نی بوو - نیشانه‌یه‌کیان لی به‌دی ناکه‌یت و بونیان نی‌یه.

کاره‌ساتی ثایینی زهردهشت

گوتاه‌پۆی کاره‌ساتیک، که له ثایینی زهرده‌شتیه‌کانه‌وه به‌ بوون هات، هینانی (ناچاری = جبر) بوو بۆ ناو ئیسلام. گه‌رچی زهرده‌شت مرۆفی له‌نیوان خێر و شه‌ردا به‌ سه‌ربه‌ست دانه‌نا، به‌لام به‌ دابه‌ش کردنی جیهان به‌سه‌ر دوو هیزی دژ یه‌ک دا، (ئه‌نگره - شه‌ر) و (سپینتا - خێر)، په‌ناگا و پایه‌ی به‌ شه‌ر به‌خشی. له کاتی‌کدا شه‌ر له ئیسلامدا، لایه‌نی جه‌وه‌هه‌ری و سه‌ره‌کی نیه، به‌لکو لاه‌ه‌کی (عَرَضِي) یه، خوا و سروشت بونیان نه‌هیناوه. مرۆفی جه‌نگ خواز و ئاژاوه‌گیره، که شه‌ر و شو‌ری به‌بوون هیناوه، ده‌بی له گه‌ردنی به‌هیت بۆ نه‌وه‌ی ته‌واو بیته و نه‌میته. به‌لام له جیهانبینی دو خوا په‌رستی ثایینی زهرده‌شتی‌دا، شه‌ر (به‌ چه‌شنی خێر) بناغه و کۆله‌که‌ی جیهانی هه‌یه، به‌شیکی سروشتی گه‌ردونه. بونی لۆجیکی و نه‌زه‌لی و میتافیزیکیه، و ئیراده و کاندید و خوی میتافیزیکی مرۆفه‌ خراپه‌کانه. ئیتر نه‌وه‌ی له‌م نیوانه‌دا ده‌میته‌ته‌وه منم، که ئیراده‌ی ئازادیم و ده‌توانم (خێر - سپینتا) یان (شه‌ر - ئه‌نگره) هه‌لبژیرم، به‌لام من خۆم - وه‌کو

سهریشکهر - زاتیم بهم واتایهی، که تایا له زاتی (انگرمئی نو)م، یان له زاتی ((سپنتامئی نو)م. هر بویه منی سهرهست خواز ده توانم به نازادی (خیر)، یان (شهر) ههلبژیرم، که نهمهش له سهر بناغهی سروشت واته (فیرهت)م ده بئ، که ناهورایی به، یان نههریمه نی، نه نگره یان سپینتایه ده توانم یه کلای بکه مه وه. ههروهک نه وهی که زهردهشت ده لئ: جیهان لیواولئوه له خیر و شهر. نهم دوانهش ههردهم وه کوروناسکی و تاریکی له حالتهی شهردان. نهوانهی له زاتی ناهورایی، سپینتایین بۆ لای چاکه و باشه و پاکه، نارهزو و مهیلیان ههیه، جگه له چاکه شتی تر هه لئابژیرن. نهوانهشی که له زاتی نه نگرهیی، نههریمه نین، له چاکه بیزارن و پیچهوانه کی هه لئه بژیرن.

بویه منی سهریشککار ده توانم ههلبژیرم و نازاد و ره هام، له سهر نهو بنه ما و ناره زوهی، که سروشت و ناخم داوای ده کات، ناشتوانم پیچهوانه ی نیهاد و ویژدانم ههلبژیرم. نهمهیه که بهو ساکاری و خیرایی به، شیراده و سهریشکی زهردهشتی بۆ ناچارایی (جبر) ده گۆرئ، هر نهمه شه دئته ناو نیسلامه وه و نهمه وی به کان درئزه ی پیده ده ن و فراوانسی ده کهن، تاکو بهو ناکامه بگهن، که بانگخوزه روحانیه زهردهشتیه کان و ساسانیه کان بانگه شدیان بۆ ده کرد، که بیبهختی و داماوی و بهش مهینه تیان له سهر بنه ما و سوننه تی سیسته می گهردونه، نهک ناکام و بهرهمی بهرژه وهندی خوازان و، کرده وهی مله پور و دهسه لاتداران.

هدروها نه مانیش- نه صویه کان- به بره و پیدانی جه بر^(۱) بوو، که توانیان به خه لکی بلین: نه گهر (عهلی) شکستی خوارد و قوتابخانه که ی نابود بسوو، که نیمه ش هاتینه سر ته ختی فەرمانرِه وایی، هیئنده ی تریش داماو و بیچاره نوستر بوون، که له پیش نیسلامدا هه بوون، نه تاوانی نیمه یه و، نه تاوانی خوشتانه، قه زاقه دهری نیلاهی یه، نه ک تاوان و که مته رخه می کهسانی تر. تازه نیتر کار له کار ترازاوه و که سیش ناتوانی کاریک بکات، چونکه دهستی مروئی تیا نیه. بوئوه ی بهم دهنگو و فروفیله دهستی گهل زنجیر کهن و، له کرداری خویمان دوریان بجه نه وه و بیانغه وینن.

نهم جه بره، کاره ساتباره، مژده دراوی نایینی زهردهشتی و پیشه واکانی بو، بوئو ناو نیسلام و موسولمانان و ههر بهم به لگه یه شه که پیغه مبه ر^(۲) ده لئ: ((القدریة مجوس هذه الأمة))^(۳) قه ده ریه کان و جه بریه کان ناگر په رستانی نه ته وه ی منن.

به لگه ژیرییه کان له نایینی راستیتی زهردهشت

له ناوه روکی (نه قیستا) دا نیشانه و نایه تگه لیک هه یه، که به ناشکرا (تاهورامه زدا) به دروستکه ری هه موو شتیک و که سیک، خراب و چاک،

(۱) جه بر: واته کاریک به زور به سر که سیکدا به پینی. هه روا ناوی فرقه یه که، که هه وادارانی به (جه ریه) یان (جه ره) ناسراون. به بروای نه وان سه رجهم کرده کانی ناده میزاد له سر نیراده و ویستی خوا به بوون دین و، هیچ نیراده و سه رشکیه ک بو مروئ نیه. جه بر واته دژی نیختیار و پی سپاردن. -وه رگتیر-

سه رچاوه / فهرهنگی فارسی عه مید.

(۲) حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ أَبِي حَازِمٍ قَالَ حَدَّثَنِي يُونُسُ عَنْ أَبِيهِ عَنْ ابْنِ عُمَرَ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ مَرْفُوعًا.. سنن أبي داود رقم ۴۰۷۱

—

رونایکی و تاریکی دهزانی، بهبی هاوتای نهزلی و نهبهدی دهزانی. (سپنتامنی نو) و (انگرمنی نو)ش به دروستکراوی (ناهورامزدا) دادهنی. نا لیره‌دا زمان و نه‌ندیشه‌ی ته‌وحید ده‌بینم، به‌لام که به‌شه‌کانی تر و ناوه‌رۆکی نه‌و به‌شانه‌ی تری نائیتستا ده‌خوینمه‌وه، بۆم ده‌رده‌که‌وی که (ناهورامزدا) ده‌که‌ویته به‌رانهر (نه‌هرمه‌ن) و، ه‌ردوو لاشیان نه‌زلی و نه‌به‌دی، یه‌کیان خ‌وای رۆشنایی و چاکه‌یه، نه‌ویتریشیان خ‌وای تاریکی و خ‌راپه‌یه. لیره‌دایه که بۆنی شیرک ده‌دات، که ناشی له په‌راوی‌یکدا، فه‌یله‌سوف و بیرمه‌ند و که‌سایه‌تیه‌کی گه‌وره‌ی وه‌ک زهردهشت، یه‌کتاناسیش بی و هاوبه‌ش دانه‌ریش. ده‌بی یه‌کیک له‌م دوانه بی نه‌ک ه‌ردووک. بۆ ده‌رخستن و تیگه‌یشتنی نه‌مه‌ش بۆ کۆنترین و یه‌که‌م به‌شی ده‌گه‌رتینه‌وه؛ نه‌گه‌ر له ناوه‌رۆک و به‌شه‌کانی کۆنی په‌راوی نائیتستادا نیشانه‌ی (ته‌وحید)مان ده‌ست که‌وت، بۆمان رون ده‌بیته‌وه، که نایه‌ته شیرکه‌کان، زیادکراوی ده‌سه‌لاتداران و زۆردار و سته‌مکارانی کۆمه‌لگه‌یه. چونکه ته‌وحید هم‌میشه له زیانی نه‌م کۆمه‌له دوسه‌ره‌کی خ‌واز و تاقم و حیزب په‌رست و نه‌ژاده‌په‌رست و تو‌یژه‌رستانه‌یه. گه‌ر نا، تا کاتی، که نایین زولاله و سازگاره و، به‌شیوه‌ی راپه‌رینیکی هۆشیارانه و ریک‌خستنی سه‌ره‌تادا، له هۆش و بیر و هه‌ستی دامه‌زرینه‌ری گه‌وره‌ی شو‌رشه‌که‌دایه، ته‌وحیده. به‌لام له دوا‌ییدا که ده‌که‌ویته ده‌ست حکوم‌دت و، کۆمه‌له‌ی ره‌سمی روحانیه‌کان و هاوشیوه‌کانیان، نیت‌ر شیوه‌ی سوننه‌ت وه‌رده‌گری و لاری و چه‌وتی و لادانی تیا رووده‌دات و شیرک تیا‌یدا هه‌لئه‌تۆقی. نه‌مه به‌لگه ژیرییه‌کانه، قه‌رینه نه‌قلیه‌که‌ی رونتره.

قهرینه نه قلیه کان له ناسینی راستیتی زمردهشت دا

په پراوی نایستی، شمش به شه، نه گهر له سهره تاوه تا کوتایی لاپه ره کانی هله دینه وه، واته له سهرده می کونه وه بۆ تازه بیین، یه کم به شی (گاته کان) ه، که به پراوی زمانناسانی گه وره ی وهک (بن قه نیست) گوتراوه کانی زمردهشت خویه تی، که به ناوی سروده نایینی یه کان له به رانبهر (تاهورامه زدا) دا گوتونی. زمانناسان، زمانی نهم سرودانه به دیرینترین زمان ده زانن، که له نیوان نیمه دا زانراوه و هیه.

چهنین سرودیان بۆ (گاته کان) زیاد کرده، که کومه له ی (گاته کان) و زیاد کراوه کانیش (یه سنا) پیک دینن، که کومه له سرودیکه تایبته به دادپهروه ری و په رستنی خوا.

نه وه ی بۆ (گاته کان) زیاد کراوه، زمانیکی تازه یه، که له لایه نی زمانناسیه وه ده گه ریته وه بۆ سهرده می هه خامنشیه کان. نجا به (ویسپرد) و (وه ندیداد) ده گه یین، که له سۆنگه ی زمانناسانه وه بۆ کوتاییه کانی سهرده می ساسانی - نهک سهره تای ساسانی ته نانهت سهرده می نه شکانی و هه خامنشیه کانیش نا - ، به لکو بۆ کوتایی رۆژگاری ساسانیه کان ده گه ریته وه.

که واته له روانگه ی کاته وه، نه قیستا له سهرده می زمردهشت ده ست پیده کات و یه کم به شیشی (گاته کان) ه، به کوتاییه کانی چهرخی ساسانی (سهرده می نه نوشیروان) و سهره تای هاتنی نیسلام ده گات. نه مه له لایه نی سال و بلاوبونه وه و کۆکردنه وه و دروست بوونی په پراوه که، به لام له لایه نی ته وحیده وه:

گەشتى تەوھىد لە ئاڧىستادا

لە کاتى خويندەنەوى ئاڧىستا، ھەرچى لە (گاتەکان) دور دە کەوينەو، لە تەوھىد و ئارازى (ناھورامەزدا) ى تاك و بى-ھاوتا و زەردەشتىك، كە (ناھورامەزدا) ى بە بەدبەيتەرى ھەموو شتىك -رۆشنایى و تاریكى، چاکە و خراپە، ناشیرىنى و جوانى - بانگ دە کات، دور دە کەوينەو. كە دە گەینە کۆتایى كتیبە كە، بە شىوہیەكى رون و ئاشکرا، جیھان بۆ دوو نیوہ دابەش دە بى. دو ولات، دو سنور، دو نەژاد و دو سەرۆك پەیدا دە کات، كە ھەردوکیان ھاوشان و ھاوھیز و وزەن و لە بەرانبەر یە کیشدان. لایەكى (ناھورامەزدا) یە و بەرانبەرە كەى (ئەھرىمەن)ە، واتە خوايەكى تاك و تەنیا، كە دروستكەرى شەیتان و یەزدانەکان و خیر و شەر بوو، ئەوہ خۆى بووہ بە دوو بەش (نیوہى خیر و نیوہى شەر) و خۆى لە بەرانبەر نیوہ شەرە كەى خۆیدا وەستاوہ.

بۆیە ئاڧىستای كۆن كرۆكیتیكى دینى تەوھىدى یە، ھەرچیش بەرەو پێشەوہ بێن و لە رۆژگارى ساسانیەکان نزىك بینەو، بە شیركىك دە گەین، كە كۆلەكە كەى دوخواپەرستى یە و زۆرىش ئاشكرا و بى-گومان و بى-پراڧە و بى-تەفسیرە.

قورنەن ھەرىمىكى رینگەنە دراو

دوژمنانى تەوھىد نە تەنیا بەرانبەر (ئەڧىستا)، بەلكو بەرانبەر پەراوہ كانى تریش ھەر ئەم كارەیان كرد، بۆ ئەوہى رینگا بۆ ھەلپەرست و ئاژاوە گێزان بکەنەو. بەلام بۆ ھەرەمى قورنەن نەیان توانى بێن و تەوھىدى

نیسلامی له قورشان دا به شیرکهوه بنالینن. چونکه قورشان له (۶۱۰)ی له دایک بونی مهسیح نیردراوه، نهمهش سدهی ژیاره گهوره کانی شیران و پرم و یونان و چین و هندستان و میسره. دهوهری بلاوکراوهی گشتی و شارستانیتی جیهانییه، پاریزه رانی قورشان که مایه تیه کی سهرلیشیتاوه و تالانچی نه بوون، به لکو به هیژمه ندانیک بوون، که چاره نوسی جیهانیان دهستنیشان ده کرد و ده گۆری. به لام ههرگیز نه یانتوانی، ته نانهت تاکه نایه تیکی ثم پهراوه له ناو بهن و بگۆرن.

قورشان نویتین پهراوی دونیایه، پیغه مبهری نیسلام، تاقه پیغه مبهریکه، که که سیته کی میژوی تو مار کراو و بن گومانی هه یه. له وجودی زهردهشت و موسا و عیسا -ته نانهت- نهو هه موو گومانه کراوه، به لام له باره ی پیغه مبهری نیسلامه وه که سیک نه ییتوانیوه گومان دروست بکات، چونکه له رۆژگاری رونا کایی میژودایه، ههر دوا ی نه ویش پهرتو که که ی (قورشان) پهروه ده و فیترکردنی له سهرتاسه ری جیهاندا به بوون هیتاوه.

نه قیتستا له سهره تای پهیدا بونیسه وه، تا کو کۆتایی ساسانیه کان چهند نوسخه بوه، که ههر یه که له گوشه یه ک و په رستگایه کدا پاریزگاری لی کراوه. به لام قورشان له گه مارۆی په رستگا و که نیسه و میحراب و مه لا و حکومه تیکی تایبه تی دا نیه، له ژیر دهستی سهرجه مدایه. ههر خیزانیک نوسخه یه کی هه یه، که م و زۆر ده یخوینیتسه وه. پهروه ده و فیترکردن له نیسلامدا -پیچده وانهی نایینه کانی تر- ته نها په یوه ست نیه به روحانی و مه لاکانه وه ههر له لادی زاویک توانیوتسی له ناو جهرگه ی بیابانه وه، بو گهوره ترینی قوتابخانه زانسته یه کان و بهر زترین خویندنگانا کان بیست و، له

خزمه‌تی ناودارترین زانایان و شاره‌زایانی میژودا، دهرس بخوینتی، بی شهوهی پیتوستی به ناونوس و نیزامی نهرک و ناسنامه و دهفته‌رنوس-واته بهره زله‌کانی سهر ری- هه‌بی. ههر له‌بهر شه‌مه‌شه که قورئان له نیوان نه‌شهوه دهرس خوین و په‌روه‌ده‌خوازدا به‌خیرایی بلاو ده‌بیته‌وه و فراوان ده‌بی. سهره‌پای شه فراوانی و به‌ربلاوی‌یهی، نه‌توانراوه زه‌پره‌یه‌ک له حهره‌می سنوری به‌زیتن، به‌لام بو‌قه‌له‌م‌په‌و و تی‌پروانین و شیوهی دیدگا و بیری موسولمانان، به‌رانبه‌ر ته‌وحید و گه‌وره‌یی و به‌ها و نهرزشی قوتا‌بخانه‌ی ئایینه‌که‌یان ری ده‌دۆزنه‌وه و تی‌ده‌کۆشن و سنور ده‌به‌زیتن. بو شهوهی په‌راوه‌که‌یان بخوینته په‌راویز و ده‌ستیان لی‌ی نه‌دری و، ناسینیان به‌رانبه‌ر که‌سایه‌تیه ئایینه‌کان نه‌وانه‌ی، که هینده جینگه‌ی سپاس و ریزن له گه‌وره‌یاندا، ده‌خوینته به‌ر په‌رستش؛ له‌ناو به‌چی. نیتر موسولمانان شهو که‌سایه‌تیانه نه‌ناسن و روداوه گه‌وره‌کانی، که میژوی ئایینه‌که‌یانی پیک هیناوه فه‌رامۆش ده‌که‌ن.

واته ده‌سته و حیزب و بانده تاییه‌تیه‌کان و، ده‌سه‌لات‌داره فریوکار و خاوه‌نانی زی‌پر و زیو و زۆرداره‌کان، دوژمنانی ده‌روه و ئی‌په‌یه‌ی و چه‌وتیه‌کانی ناوخۆیی، هه‌موو ده‌ستیان به‌ ده‌ستی یه‌ک داوه، بو شهوهی په‌راوی روناک و میژوی دیار و به‌ره‌می شه ئایینه، که ههرکه‌س ده‌توانیت به‌ناسانی بیکاته‌وه و بیخوینته‌وه. شه که‌سایه‌تیانه‌ی، که جیهان گشتی ده‌یانناسی، شه‌مان به‌و شیوه ترسناکه بیان‌شیوینن و بیان سپه‌نه‌وه. ئایا ئیستا دادپه‌روه‌رانیه، که که‌سێک له‌سه‌ر بناغه‌ی شه‌ سیماسپراوه ترسناکانه و گوته‌کانی شه‌ باندانه، ئیسلام بناسی و بناسینتی؟

دېسانەوہ ئايا دادپەرورەرانەيە، كە لەسەر بنەماي ئەو بەرھەمانەي، كە ساسانىەكانى خۆپەرست و ساختەچى و، روحانىيە ھاودەست و نېژراوہكانى خۆيان ئەو مرۆفە وەحشيانەي، كە لە رۆژتېكدا بە ھەزاران ئيرانيان كوشت- بە بوونيان ھېناوہ و، بۆ نەقېستاي زەردەشتيان زياد كەردوہ، ئايىنى زەردەشت دادگايى و مەحكوم بكەين؟ كاتى سەفەويەكان و مەلاكانى پەيوەست بە حكومەتەكەيانەوہ، لە ئىسلام و تەوحيد و ئىمامەت و عدلى و چاوەروانى و قوتابجانەي ئەھلى بەيت، ئاوا روخسار و ديمەن گەلېك دەسازتېن، كاتى ميژوى ئاشكرا و رابەر و سەرورەرانى ديار و ناودار و روناكى ئىسلام كە ئەوروييەكان لە ئيمە چاكتەر دەيانناسن و ئەو بەرھەمانەي لەسەريان دەنوسن زۆر لە بەرھەمى ئيمە چاكتەر و باشتر- ئەو ھەمو چەوتى و ناراستيەيان بەدەنە پال و تېكەل بكەن؟ لە رۆژگار تېكدا، كە خەت و پەراو و نوسين، بوونيان نەبوہ و دين زۆر بە ئاسانى و سادەيى لە سەرجم لايەنەكانەوہ، دەبوہ كەرەسەي دەستى دەسەلاتدار و بەرژوہەندى خوازان. چۆن دەگوئىجى ساسانىەكان سەفەويەكانى سەردەمى كۆن- و روحانىيەكان، ئايىنىكيان بە پاكى و دەست لېنەدراو ھېشتىبېتەوہ؟ لەسەر بنەماي ساختەكارى روحانىيەكانى ساسانى، چۆن زەردەشت بناسين، چۆن دەكرى لەبارەيوە داوهرى بكەين؟ ئايا ئەمە جوړىك لە خۆ گېل كردن و خۆ ھەلخەلەتاندن نيە، يان بە ھەقىقەتېك كە بوونى ھەبوہ و فریودانى ئيتەر لەم بارەيوە، خيانەت كردن نيە؟ بە تايبەت بەو پادەيەي، كە ناوہرۆكى (وہەندىداد) پېكەنيناوى و ترسناكە. ئەو كتېبانەشى كە لەلايەن سەرۆك موغەكانەوہ، وەك پەراوئىكى كەلامى سەبارەت بە ئايىنى زەردەشت نوسراون، ھەروا چەوت و ترسناكن. لە (گاتەكان) دا رەگ و ريشەي

تەمۇھىدىكى سازگار ۋەھەستىكى پەرسىشى زۆر بالا و گوفتارى عاشقانى
روھى كە دژى سەردەمى خۆى و ئايىنى خراب و دارماوى رۆژگارى خۆى و،
دژى جىھانىك كە لە شىۋەى (شرك)دا بەسەر خەلكدا سەپىنراۋە، راپەراۋە و
دەبىنرى.

روحانىيە رەسمىيەكان، پارىزەرانى كرۆكى ئايىنى كۆن

بە گوتەى يەكىك لە خۆرھەلاتناسان، ھەر لە سەرەتاۋە جگە لە سۆمەر
و ئەكاد، واتە باشورى (بين النهرين) لە ئاسىيائى ناۋەند -تەنانەت لە ئىران و
ھىندستانىش دا- پەراۋى ئايىنى و بەرھەمى گەورەى مەزھەبى،
نەدەنوسرانەۋە. روحانىيە رەسمىيەكان نەرىتيان وابو، كە ئايات و دروشم و
دەقە پىرۆزەكانىيان لەبەر دەكرد و، لە بۆنە ئايىنى و رى و پەسم و لەكاتى
نويزە گىشتىيەكاندا دەبو بىياخوئىنداىە. ھەر بۆيە لەبەر كەردن بە يەكىك لە توانا
تايبەتەكانى روحانى بە ئەژمار دەھات. گەورەترىن نىشانەى كەسايەتى
ئايىنى و روحانى بوون و زانستى كەسەكە، لەبەر بوونى دەقە پىرۆزەكان بوو.
گەورەترىن گوناهىش بە ھەلە خويىندەنەۋەى دەقىكى -تەنانەت زمان
گرتنىكىش- بوو، چونكە دروشمە پىرۆزەكانىيان بەبەشيك لە زاتى خوا دادەنسا
و دەيانگوت، ھەر كەس بە ھەلە بىخوئىتتەۋە، ئىھانەى بە زاتى خوا
كردو. ئىستاش ۋەھا باۋەرپك لەنىۋان ئىمەش دا ھەر ھەيە، كە ئەگەر
كەسك بە ھەلە قورئان بخوئىنى -بە نمونە- لىي بدرى! كە ئەمەش بۆتە

ھۆى ئەوھى، كە زۆرىك توخنى نەكەون بۆوھى توشى بەھەلە خوئىندنەوھ و داركارى نەبن.^(۱)

سوننەتە بۆماوھگان

ئەمانە سوننەت گەلىكن، كە لە باووباپىرانى پىش ئىسلامبونان بە مىرات ماوھتەوھ و، ئاوتتەى بىروباوھرى ئىسلامان كىردووھ، كە مرۆقتىكى نازا و چاونەترس و بىبىك و ھەقىقەت ناسى دەوتت، بۆ ئەوھى رەگ و پىشەى ئەم بىروباوھرە چەوتانە - كە لەلایەن عەوام و لە كانونى بىرو ئەندىشەكانى زەردەشتەكانەوھ، كەوتۆتە ناو فەرھەنگى ئىسلامەوھ - بدۆزىتتەوھ، كە لەنىوان ئەم مەعجونە ھەوت جۆشەدا، ئەو گەوھەرە بەنرخ و مەزنانەى مرۆقاىەتى دەرىتتى و رزگارىان بكات و رزگارمان بكات. لە لىكۆلىنەوھ و خوئىندنەوھى ئىسلام، چەندە لەو سەرچاوھ پاكۆ و زولائە دور دەكەوینەوھ، ئەوھەندەش لە بنەما يەكەمىنەكانمان دىنە خوارەوھ و درز و كەلىنە نائىسلامىەكان نەك تەنھا كەم نابنەوھ، بەلكو زۆرتەر دەبن. چونكە لە سەرەتادا ئەگەر بتوىستايە رىوايەتتەك بگەيەنى، دەبوايە زنجىرەى سەنەدەكەت بزانيايە، كاتى دەتتوانى فەرمودەيەك بگوازىتتەوھ، كە لە موجتەھىد و مېژونوسىتىكى گەورە پەيمان نامەت ھەبوايە. بەلام ئەمىرۆكە بۆ شوفىترى روخسەت نامە پىوىستە، كەچى بۆ گەياندىنى فەرمودە و

(۱) ديارە مەبەستى د.عەلى شەرىعەتى لە لىدان، بۆ ئەو قوتابىانەيە، كە لەلایەن مەلاكانەوھ لەكاتى بەھەلە خوئىندنەوھ لە قوتابىەكان بىدرى، بۆ ئەوھى جارىكى تر ھەلە نەكەن. ئەگىنا لە ئىسلام دا ھىچ دەقتەك نە لەسەر لىدانى ئەوانەى، قورنان بەبەبى مەبەست بەھەلەدە خوئىندنەوھ..

بيروباو پەركانى ئايىن و دەقە پىرزەكان، تەنھا كەمىتكە تواناي ئارايشتى و رازاندنەو و دىكۆر بەسە!

خۆشەختانە بەناوبانگەرىن بەشى (ئافىستا) ھەيسە، بۆيسە دەئىم خۆشەختانە، چونكە بەوھى كە ھەيسە پروام پىيەتى و لەو باو پەردام، كە لە ھەر لايەننىكەو لە پەلەكى بالادايە. ئىتر بۆ بترسم كە بيروپراكانم رو لە پوي بيروپراكانى تر بى؟ بۆ خۆشحال نەم كە ناو ھەركى بنەماكانى ئايىنىك ئايىنىكى و ھە، كە تاكو ئىستاش بۆ كۆمەلە رۆشەنيرىك (!) مايەى سەرنج دان و لىكۆلئىنەو ھە - لە بەردەستايە و دەتوانم بەو بەلگانەى كە راست و جىي گومان نىن، پراشە و شى بەكەمەو و بىخەمە بەردەست؟ كە لەو پروايەدام بە جىي روبەروبوئەو و تىچونى كات و گرتنى كار و لىكۆلئىنەو و خويىندەو، بۆ نەفى كردنى ھەر دەستە و تاقمىك، دەبى پەپىرەو و دروشم و بنەما واقەى و سەركەكەكانى ئەو گرز و تاقمانە، بە خەت و ئەندازەى دانراوى خۆيان، چاپ و بلاو بەكەينەو. ئەوكات ھەر كەس پەپراو ھەر دانراو ھەكەكانى ئەو تاقمانە بكا تەو، بە نمونە ئەمەى تيا بچوئىتەو، كە ھەر ميوە و ھىلكەيەك لە خوراسانەو بىت، خواردنى ھەرامە. دەبى و ھەا كەسانىك شىت و سەرلىشىواو بن كە پروايان بە و ھەا كىتىيەك ھەبى. ھەر كاتىكىش رىنگى لە چاپ و بلاو بوئەو پەپراوىك دەكەين، خاوەن و ھەوادارانى ئەو پەپراو، دروشمە گزىگ و خالە سەرنج راكىشەكان، لەناو خەلكىدا بلاو دەكەنەو. وا لە ھەندى كەس دەكەن، كە پروايان پى بىكەن، گەرچى ھەلە و چەوتىشى تيا بىت. لىگەرئى، پىش ئەوھى ئەوان دەست بە و ھەا كەدەو ھەكەكەن، تۆ دەست پىشخەر و، پروات بە ئازادى فكر ھەبى و لە سەرى بدوى. ھەروا بىخەرە بەرچاوى گشتى بۆ ئەوھى ھەقىقەتەكان

دیارین و کس گومرا نه کرئ، ههروهك چۆن نه مپۆكه رۆشنبیران، ئیمه یان خستۆته ژێر کاریگهری ههلبژارده مهزههه بی و فیرقه کانیا نه وه. هاواریان کرد که (به داخوه موسولمانان هاتن و سه رجه م کتیبخانه کانیا نه ناویرد و، پهراوه کان نه مان و ناوه کانیش ون بسون)؛ له دونیادا میشکی خه لکیان داشۆری و موسولمانانیا تاونبار کرد، که هه رچی بیرده کهینه وه و هاوار ده کهین کس به هانامانه وه نایهت، جگه له (بۆزۆرگمیتهری حه کیم) نه بی. خۆشبه ختانه له سه دهی هه ژده هه مه وه سه رجه م نه و به ره هه م و نوسخانه ی، که بونیان هه بو - به تابه ته هی فه ره هنگی په هله وی و ئافیتس تایی و زه رده شتی - کۆیان کرده وه و، هه ر وهك خۆی راست و دروست وه ریا ن گیترا؛ نه وان پهراوه کانی ئافیتس تایی و په هله وی نه شکانی و په هله وی ساسانیه کانیا نه به وردی خوتینه وه و، بۆ زمانه کانی فه ره نسی و نینگلیزی و ئه لمانی و هۆله ندی وه ریا ن گیترا. ئیتر له وانیشه وه بۆ سه ر زمانی فارسی وه رگیتردان و، ناکامه که شی (داخ و ناخان هه موو نه مه بوو، که بۆچی له ناوچوون، ئیستاش نه وانهی ماون بۆ له ناونه چوون و بۆ ماون!).

به هه رحال ناوه رۆکی سه ره کی و دروستکراوه کانیشی هه یه و ده توانین دابهش و لیکۆلینه وه و به راوردی بکهین. من ته نیا خاله سه ره کیه کان که له و پهراوه دا هه یه، ریز ده که م و ده یگه یه نم و ده لیم: به شه کانی تری وهك عیباده ته کان و کردار و بیروباوه ره کانی تریان، بۆ خۆتان جی ده هیلیم و ده توانن له پهراوه کانیا ن دا بیانینن.

ئایینی زهردهشت و ریڤهوی زهردهشتی

ههروهك چۆن ریڤهوی شیعه دوو جوّره، یهکیان شیعهی (عهلهوی) و نهویتیش شیعهی (صهفهوی)، ئایینی زهردهشتیش دوو ریڤهوه: یهکه میان ئاینیتهکه، که زهردهشت هیناویهتی، نهوهکهی تری ریڤهویتهکه، که جینشینانی زهردهشت -دهسهلاتدار و موبهدهکان- دروستیان کردوه. خۆرهللاتناسانی خۆرئاوایی، خۆیان نهم دو ریڤهوهیان لهلا پرونه، که ههندی جار (زۆر نهسته ریسم) ده ئین و مهبهستیشیان لی ریڤهوی زهردهشتیه، ههندی کاتیش (زۆر نهسته ریسم)، که مهبهستیان پیی ئایینی زهردهشته.

(زۆر نهسته ریسم)، یان ئایینی زهردهشت کۆمهله به لگهیه که، که ده توانی راستیهکان بۆ سیمای ههقیقی زهردهشت نزیك بکاتهوه. هه رچی (زۆر نهسته ریسم)ه، نهوه زیادکراوه بۆ پهراوی نهویستا و (دینکرد)ه. وهك سه رجه م پهراوه کانی تری زهردهشتی، که به درێژایی میژو پیش ئیسلام و ته نانهت دوای هاتنی ئیسلامیش له سه ده کانی پینج و شهش، تا کو سه دهی نو له لایهن پیشه واکانی نهو ئاینه -واته ئایینی زهردهشت- نو سیراون. له زهردهشت و سیمای و روخساری نهسلی نهو، نهوهندهی گوتم هیچی تر نازانم. نهوهی ئیستاش باسی ده کهم له ریڤهوی زهردهشتیهوهیه و بهس.

بناغهی چینهکان

ههروهك له باسی ئایینی (فیدایی)دا گوتم، که پلهی خواکان له سه ر بنه مای چینه کۆمه لایه تیه کان دابهش ده بون، کۆله که کانیشیان له سه ر

بناغهی تیروانینی تاییینی و فلهسهفی پیک دههینسا. له مهزههبی زهردهشتیش دا، همر به ههمان چهشن پلهوپایهکان ژیر پهیکهری تاییینی پهیدا دهکهن.

لهباسی (کۆمهلگهناسی شیرک)دا، له کۆلیژی نهدهبیات و زانسته مرۆفایهتیهکانی تاران، له باسی (میعاد با ابراهیم) له (حوسهینییهی ئیرشاد) گوتم: له کۆمهلگهناسی شیرک دا، چهندخوایی ژیر بینای فکری بوه بو ئاراسته کردنی ژیریینای کۆمهلایهتی. چونکه چهند خوایی بهم واتایه دی، که چهند دهستهیهک، چهند نهژاد و چهند تاقمیک له کۆمهلگادا، دیاردهیهکی جیهانی، سروشتی، خوایی، نهزهلی و جیگیریان پهیدا دهکرد، که دابهش بوونی مرۆقهکانیش بو گهوره و بچوک، بهرز و نزم، ناراستهیی خوایی بوونیان وهردهگرت. بهرههئستی و راپهرین دژی شیرک، روبهرو بونهوه لهگهڵ چهند پهیکهریکی بتهی دهستکرد نییه، که کۆمهلیکی خورافی و سهرلیشتیواو بهخوایان دادهنن. باشه کهواته مرۆفیتیکی زانا و بیرمهند تسی دهگهیاندن، که بتهکان خوا نین، نیتر کهسیش وا خهیاڵ ناکات. همر پیگوتن نا بهلکو دهبی ئیسهراهم ناسا، ژیر پهیکهری شیرک له رهگ و ریشهوه ههلبکهنی و دژی بجهنگی.

چینهکان له تاییینی زهردهشتی دا، به چهشنی خیرای تاییینی فهدایی دابهش نهکراوه، بهلام وردهورده بهو حاله، پلهبهندی کۆمهلایهتی پهیکهربهندی نیلاهی وهرگرتوه.

له تاییینی هندی و ئیرانی دا -پیش دابهش بوون- دو خوا بوونی ههبوه: یهکیان (وارونا- فارونا) خوی ناسمان، دوهم (میترا) خوی خوشهویستی و رهحمهت و سۆز و میتهرهبانی و خوی زهوی. (فارونا) هیمای حکومهت و

دهسه لاتدارانی کۆمه لگه یه و (میترا) - له ئاوێستادا به (میشره)، که ههر (میهره) ناوی هاتوه - خوای مه لاکان و روحانی و موبه د و موغه کانه .

ئهم دو خواجه پێوهندی و هاویه کی نیتوان (موبه د) و (پادشا-کیسرا)، یان (راجه -پیشهوا) و (بهره ههمهن) ی دهسه لاتی کاریگه ری ئایینی و دهسه لاتی سیاسی له هیندستان دا ئامازه پیده ده ن.

له شویتینکی تر دا یه که م (ئه گنی) یه واته خوای ناگر. له خوای ئاگریش دوو خودا دروست ده بیئت، یه کیان (میهر) یان (میترا) یه، دووه می (فارونا). له مهوه ده رده که وئ، که ههر دوو دهسه لاتی سیاسی و ئایینی له یه ک سهرچاوه هه هاتون که ئه ویش (ئه گنی) یه .

له جینگه یه کی تر دا له جیاتی ئه وه ی بوتری (میترا) و (فارونا) له به پێوه بردنی جیهان دا پێکه وه و هاوده ستن، که چی تیکه ل ده کرین و به (میترا فارونا) یان (فارونا میترا) بانگ ده کرین، که جزیریک ئاویتته ی یه کتر کراون، وا هه ست ده که ی ههر یه کن.

که واته په یوهندی و هاوړه گزی و ته نانه ت هاووزاتی و هاو چاره نویسی و هاویه کی ئهم دو خواجه، سهرچاوه ی دو دهسه لاتی سیاسی و ئایینی دهسه لاتدار پیشان ده دات.

۵

خوای سی یه م (ئیندرا) یه، که خوای جهنگ و قاره مانان و پالته وان و سهر کرده و سوپا و پیاوماقولانه، (خاوه نانی ئه سپ و شمشیرن).

سه رنج بدن، جیهان چهنده به ناگیاننه دابه ش بوه! (میترا) زهوی به پێوه ده بات و (فارونا) ناسمان - به واتای دهسه لاتی بالا- و (ئیندرا) له نیتوانی زهوی و ناسماندا یه . واته دهسه لاتی شمشیری فیودالی نیتوان دو جه مسه ری په سی دین و دونیا، نیتوان دهسه لاتیک، که به ناوی ئایینه وه حکومت

دهكات - مهلا و شیخ و روحانه كان-، یان هر ناویکی تر که لیئی ده نین. هیژیک که به ناوی سیاست، یان نابوری، یان هر ناویکی تری که هدیه، له تیژکوشان و جم و جول دابوه و هندی کات که ره سهی دهستی هم بوه، هندی کات که ره سهی دهستی نهو و هندی کاتیش همی کرده به که ره سهی دهستی خویی و هندی کاتیش نهوی دهسته مؤ کرده.

جواره مین خودا، خودای جوتیار و کشتیاره کانه، که سهوزایه کانی جیهان ده خولقیینی.

پاتو

(میترا) و (فارونا) پاریزه ری (پاتون)، (پاتون) واته نیزام و یاسای گهردون، واته ریک و پیک. ریکخستن له میژودا، بریتی بوه لهو په یوه ندیه کومه لایه تیانهی، که به هوی ناینه وه پیژمه ندی پیدا کرده. بو نه وهی هر کهس و لایه نیک لهو ریکخستن و چوارچیوه یه دا، حسابی کاری خوی بزانی و، هر کهس و توژیک پلهی خوی له ژیانی کومه لایه تیدا بناسی و سه ره پویی نه کات.

ریکخستن - یان یاسا، داد، داد گه ری کردن، یان به مانا فراوانه کهی، نه وهی که خوی (پاتون) هیما و وینه که یه تی - جوژیکه له پله به ندی چین و توژه مرژی په کانی کومه لگا، پاریزه رانی هم چین و لایه نانهش (پاتون)، خوی (میهر) و خوی (فارونا) یه.

ده بینین نهو هم موو خوا درویانه، که له بناغه دا نین، به لام لای نهوان چهنده راست و هقیقت و بونیان هدیه، ده گوغیت و به که لکی لیژکولینه وه دین.

نهم پله‌بندی و قوناغ کردنی خودایانه - که دیدگا و تیروانینی پله‌بندی کۆمه‌لایه‌تیشه - له سهرده‌می ساسانیه‌کاندا شیویه‌یه‌کی تر له خۆ ده‌گرئ. زهردهشت له سهره‌تادا هه‌موو خواکانی فری‌دابون، له یه‌ک خوای بی‌هاوتسا، که (ناهورامه‌زدا)یه ناوی بردبو. خوای هه‌ژار و خوای ده‌وله‌مه‌ند، پیشه‌وا و گهل -هه‌موو شتی‌ک-، ته‌نها یه‌ک په‌روه‌ردگار، که ناوی (ناهورامه‌زدا)یه. به‌لام موبه‌ده‌کان، خوای تاقانه‌ی زهردهشتیان کرده دو خوای به‌ریزی گه‌وره. نه‌وان گوتیان زهردهشت خۆی فه‌رمویه‌تی: ئاگر ره‌مز و هیتمایه‌که، له جیهانی مه‌له‌کوتی (ناهورایی)، ده‌بی ئاگر به‌ پاک بزاین و ریزی بگرین.^(۱) ئیتر موبه‌ده‌کان، ئاگر -ره‌مز و نیشانه‌ی ناهورا-یان کرده سی به‌ش و، سی ناگریان لی داگیرساند: یه‌کیان له‌ هه‌وزی (فارس)، که ناگری روحان و پیشه‌واکان بو، دوه له نازه‌ربایجان، که ناگری شازاده و جهنگ خوازان بو، سی‌هه‌م ناوریش (ریوه‌ند -ره‌وه‌ند) که هی جوتیار و کشتیاره‌کان بو.

نا نه‌مه‌یه که موبه‌ده‌کان -واته پیشه‌وا و سه‌رۆک موغه‌کان- ژیر بینای (شک)یان بو ته‌وحیدی زهردهشت دانا، نه‌مه‌ش کارامه‌یه‌کی سه‌یر و سه‌رسوره‌ینه‌ره. نه‌و پیغه‌مه‌به‌ره‌ی که شیرکی له‌ناوبردبو، له به‌رانبه‌ر نه‌م شیرکه مۆنتاژکراوه‌ی به‌رگی (ته‌وحید)، نه‌یتوانی کاریک بکات.^(۲) نه‌و شیرکه‌ی که (عه‌لی) له به‌رانبه‌ریدا شکستی خوارد و بوه قوریانی. سه‌رجه‌م

(۱) نیتساش بنکه‌ی په‌رستنی زهردهشتیه‌کان، که له‌ناو شاری تاران دابه هه‌ر ناگری تیادا داگیرساوه. نه‌وان رۆژانه پینچ جار نویتژ ده‌که‌ن و رو له‌و ئاگره‌ ده‌که‌ن، که دایان گیرساندوه. نه‌وان به‌روایان وایه، که ئاگره‌که نوری (ناهورامه‌زدا)یه. -وه‌رگیت-

(۲) واته هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه نه‌یتوانی له‌ ره‌گ و ریشه‌وه هه‌لیبکه‌نه‌ی بو نه‌وه‌ی مه‌ودای ته‌شه‌نه‌کردن و لق و پۆپ ده‌رکردنی نه‌بن. -وه‌رگیت-

رابهر و پیشه‌واکان لهم لایه‌نهی دوه‌مهدان، که له به‌ران‌بهر نهم جوړه شیرکانه‌دا هه‌ست به لاوازی و ناثومیدی ده‌کهن، چونکه روبه‌روبو‌نوه و لابردنی نهم (شیرک) ه زۆر ئالۆز و گرانه.

پایه‌ی روحانیه‌ت

پله‌ی (مویه‌د) پایه‌کی میراتی بوو، مه‌لازاده گهر چاک یان خراب بوایه هه‌ر ده‌بوه جینشینی باوکی، ده‌بوایه بۆ نهم پیشه‌یه‌ی ته‌نیا هه‌ندی یاسا و پرسیا و جولان و ری و په‌سم گه‌لیک فی‌ر بیت.

بۆ بوون به مه‌لا، یان به روحان ده‌رهاتن و له‌به‌رکردنی پۆشاک‌ی روحانیه‌تی زهرده‌شتی، پتویست به زانستی ناسینی نایین ناکات؛ ته‌نها ده‌بی ری و ره‌سه ئالۆزه‌کانی نه‌زر و قوریانی و، هه‌ندی نه‌ریتی گشتی بزانی و، گوئی له‌به‌رکردنی دو‌عاکانی هه‌بی و به‌س.

بۆیه لهم نایینه و نایینه‌کانی تری وه‌ک (بودا) و (یه‌هود) و (مه‌سیح) و... هتد، روحانی یان قه‌شه یان به‌ره‌همه‌ن-روحانی هیندی- یان حاخام و یاریده‌ده‌ره‌کانیان، که‌سانیک نین که نایینه‌که‌یان وه‌ک نایینیکی جیهان بینی، نایدۆلۆژی و فلسفه‌فی بناسن و ویژدانیان بۆ هه‌قیقه‌ت و واقعی‌یه‌ت و، روی نایینه‌که‌یان زۆره و پیشه‌وا و مه‌لای گه‌وره‌ن، به‌لام ده‌ست و قاچیان سوکه! نور و روناکی روخسار و پی‌رۆزیان هه‌یه، به‌لام خوینده‌وار نین، نه‌مه‌ش لایان ساده‌یه! به‌گوته‌ی (یارۆ) قه‌یچی‌که ماده‌م لایه‌نه‌کانی تهرت هه‌یه، که‌واته بیستم مه‌ده‌یی، نۆزده‌م پی‌ بده، ته‌واو گه‌ردنم ئازاد کردیت! نا لیره‌دایه، که ده‌توانین به‌راوردیک بکه‌ین و نه‌رزش و به‌هاکانی ئیسلامان بۆ ده‌رکه‌وی. به‌م واتایه، که ئیسلام، به‌جی‌ی روحانیه‌ت زانست ده‌ناسی و

قورنان له سهر ژیریژی و تیروانینی دین پی داده گری. واته هژشیاری و زانایی و روښنایی و بهویژدانی و ناسینی راست و دروستی دین وهك و خوی. (فقه)یش واته ناینناسی؛ ته نیا تی گه یشتن و فیرونی ری و په سم و شه حکام و یاسا و ریساگه لیکی یاد و بونه ناینیه کانی وهك یاسای میرات، قوربانی، یان نویژه هممه جوړه کان و... هتد- نیه، که نه مانه هممو کهس ده توانی فیریان بیټ. به لام ناسینی نهو همسته به ناگایانه و سروشت و تیگه یشتنی دروستی ناین و ناسینی و رینمویی به ره و لایه نه سهره کیه کان، که ناینی له سهر دامه زراوه (فقه)ی پی ده لاین، که کاری هممو که سیکیش نیه.

له ناینی زهردهشت دا هر توژیټک خوایه کی تایبه تی هه یه! روحانیه کان خوایه کی روحانیا ن هه یه! من که له پله یه کی ترم نه مافی هاتنه دهره وه م له چینه که ی خوم هه یه، نه مافی چوونه ناو توژیټکی تر. ته وحید، واتای روخاندن و له ناو بردنی شم دیواره چین چین و توژیټه خاکی و خوینی و تا قمانیه.

زهردهشت پینه بهریکی راست و نافیستاش په راویکی ناسمانی

یه شته کان، سروده کانی (ته وحید) - که ده لاین زهردهشت خوی گوتونی - که هندی کهس له گه ل وشه ی (یاسین) له قورنان دا به یه کیان ده زانن، چونکه شم وشه یه خویندنه وهی هممه جوړی هه یه و به شیوه ی (یه شه) و

(یهشما) و (یهسن) و (یهسنا)ش نوسراوه،^(۱) ههندی ریوایه تم له (بحار) و ههندیکی ترم له بهریز ناغای (تهباته بانئ) - له تفسیری المیزان - کوکردۆتهوه، که پرسیاریان له پیشه واهلی ﷺ کرد، که نایا: ناگرهسته کان (مجوس) نههلی کتیب بوون یان نا؟ بن پیچ و پهنا له وهلام دا دهلی: که ناگرهسته کان نههلی پهراون و پیغه مبهریکیان ههبوو، که کوشتیان و پهراوه کهیان سوتاند... ههردوو روداوه کهش له میژودا تو مارکراوه، که زهردهشت له شوپشیکدا به دهستی تو زانیه کان کوژرا و، (نه فیستا)ش به دهستی نهسکه ندهر سوتینرا.

له ریوایه تیکی تر دا نیمام عهلی ﷺ دهلیت: پهراوه کهی زهردهشت له سهر پیستی دوانزه ههزار پیستی گا نوسرا بوو. - خو ره لآت ناسان و میژوی نایینی زهردهشتیش ههرا و دهلیتن و ده نوسن-، تا وای لیتهات، پادشاکه بیان گونا هیکی کرد و له لایهن روحانه ناینناسه راسته کانهوه، که وته بهر شه پۆلی گازه نده و نارهبایی. ناکام پادشاش له رقاندا پهراوه کهی نابود کرد و نه حکام و یاساکانی نایینی زهردهشتی له بهین برد و، بهم شیتوازهی ئیستای لیکرد ..

لیره دا نیمام عهلی ﷺ له پری لادانی نایینی زهردهشت ناوا شی ده کاته وه که: ناینیک بوه خاوه نی پهراو و په یام و ههق، که به دهستی دهسه لاتدار و بهرزه وهندی خوازانی چاوچنۆک و ملهور له میژودا، له په یمانی سه ره کی خو ی لادراوه و دهستکاری کراوه.

(۱) یهشته کان سرود و هاوار و راز و نیازه له ستایشی نه یهزدان، که رهگی (نه یهزد) یش (یهزد) ه و (یهسنا) و (یهشت) و (یهزدان) یش سه رجه میان رهگی هاویه شی (یهزد) یان ههیه، که به واتای په رستش و ستایش دی.

(حجر) - له باشوری یه مهن - شوینی دانیشتوانی نیرانیسه زهردهشتیه کان بوو. دوا ی رزگارکردنی یه مهن له لایهن موسولمانانه وه، به فرهمانی پیغه مبه ر ﷺ له گه ل ناگر په رسته کان، واته زهردهشتیه کانی (حیجر) هه لس و کهوتی نه هلی کتیبیان له گه ل کردن و (جزیه) یان لی وه رگرتن. ده سزانین که نیسلام، ته نیا له یه کخواناسان و له و گه لانه ی، که نه هلی کتیب و نایینی راستیتی ته وحیدی بوون، گهرچی ده ریشچوبن و توشی لادان و چه وتیش بویتن، جزیه وه رده گری. بویه پیغه مبه ر ﷺ شیرکی مه جوس ههروه ک شیرکی یه هود و مه سیحیه ت ده بینن، تایینی زهردهشت خوی به نایینی شیرک نازانی، به لکو مه جوسه کان به موشریکی ناین داده نن.

(ناهورامه زدا) خواجه کی دورو دست پینه گه یشتو

له رپه وی زهردهشتی دا (ناهورامه زدا) خواجه کی زور گه وره یه، که دهستی مرؤفه ناسایه کانی پینه ناگات و، ناتوانی له و نزیک بیته وه و (توسل) ی پینه بکه ی، بیپه رستی و راسته وخو شتیکی لی داوا بکه ی. نه وه نه یه زدان و خوا بچوکه کانن، که له به رده ست دان و وه لامگو ی نیازه کانی خه لکن. بویه په رستگا کان هی نه مانه یه: هی (سروش) هی (ناگنی)، (ناهد) و (میهر) و (میترا) یه، هه ر بویه له چیا بلنده کان دا له به رانه ر خوردا، به په رستشی خوداوه خه ریک ده بون. به لام نه وه په رستگایه ی که بنیاتیان ده نا، بو په رستنی (ناهورامه زدا) نه بو، به لکو بو په رستنی نه یه زدانه کان و کردنیان به (واسیته) و پله بو گه یشتن به (ناهورامه زدا) بوو.

الله خودایه کی نزیك، نیستاش چهنده دور

دیسانه وه عهوامه کانی نیمه له ژیر کاریگه ری یه کانی نایینی زهردهشتی دا
دهرنه چون، له م بوارهش دا زۆریه که سایه تیه نایینه کانش له خزمهتی
ویست و ههست و حهزه کانی نهواندان نهک هی الله.

له نزیك مه شههد، گلکۆی که سیک ههیه به ناوی (خواجه مراد)، که
کهس نازانی کئی یه. ههندی به نوکه ری نیمامی داده نین -نیمام رهزا-،
ههندیکی تر به هاوړی و موریدی. به شیک تریشیان ده لین رهوانه کراو و
سیخوړی خهلیفه بو، دهستی له کوشتنی نیمام دا هه بو. بلین چی هه چی
و هه کی یه له م سنوره تی ناپهړی. به لام تیرامان له مه دایه که مه شههدی
مه زهه بی، چونکه نیاز و پیداویستهک، له شهوانی جومعه و رۆزه
په رۆزه کانی تر دا نه هه موو رتگایه ده روا و گل ده خوات بو نه وهی بگاته
زیاره تی خواجه مراد و داواکهی له بهرانه ردا بکات، له کاتیك دا بهسه بو
هه که له مال هاته دهه به چیته باره گای (نیمام رهزا). نزیکتر له نه میس
نه وهندهی بهسه له ماله کهی خۆیدا (الله) ی نیسلام بانگ بکات. بهسه گه
چی بکات، که نیمامی (به پریز و به گه وره زانین) ی که سایه تیه کان له دیدگا
نایینه کانشیدا رهنگی دا وه ته وه و خۆی له بهرانه ر باره گای نیمام رهزا و
که سایه تی به پریزی نه ودا، بهشوان ده بین و، وا ههست ده کات که مافی
چونه ناو کۆشکی نهوی نیه!؟

بۆیه له جیاتی چونه لای سه رۆک و مودیر، ده چیته لای کارمه ند و فه راش
و خزمه تکاره کان، واته له جیاتی روکرده خوا رو له (خواجه مراد) ده کا.
له کاتیك دا له نیسلام دا نیسلامیک که هه بو- خوا دۆست و نازناوه کهشی

((الى الرفيق الاعلى)) بو، ھاوړئيهك، كه له قورئان دا به چه شتيك له گەل
بەندەكانى قسە دەكات، كه هەست دەكەى ھاوړئى مرۆڤه و، دەبى دۆستى
بىت بۆ ئهوى دۆستت بىت.

له كاتى فەرماندائىش دا بەجيات ئهوى وهك (يهوه)^(۱) پىت بلى: بپرو!
مەرۆ! بكه! مەكه! بەلگەت بۆ دەهينيتتوه و له كۆتائىشدا بەرهمى ئەم
حوكم و بەلگانهت بۆ دەردەكەوى، كه چ ئاكاميكي بەسودى لى
دەكەويتتوه. ئەمەش ئهوپەرى خۆشهويستى و نزيكى پەروەردگار و
بەندەكانىهتى. له دوايدايه كه سايه تيه ئايىنيه كان له هۆشاندا جىنگاي خوا
دەگرن و له ئەندىشه ماندا قوناغ بەندى و پلەيان بۆ دادەنرى. هەموو ئەمانە
تپروانىنه كانى پيش ئىسلامه، كه دىته ناو ئىسلامهوه و هاتوه.

پەرستنى ھەرچى چاكە، ئەك پەرستنى خودا

پەرستش له ئىسلامدا تايبەتمەند كراوه بۆ خودا ((إياك نعبد وإياك
نستعين)) - ھەر تۆ دەپەرستين و يارمەتیش ھەر لە تۆ داوا دەكەين-، كه
بى ھاوتايه و، ئيمەش يەكخواناس. بەلام له ئايىنى زەردەشت دا سەرەپاى
ئەوى، كه خوا يەكە، بەلام پەرستش و داواکردنى يارمەتى تەنها تايبەت
نیه بە خوا، بەلكو ھەرچى چاك و جوان و سودمەند و بەرپزە، دەپەرستى.
سەرجم بەشەكانى (يەشتەكان) ستايش و پەرستشى هەموو شتە باشەكانى
(تاهوران)، تەنانەت مانگا و ناگریش بۆ نمونە.

(۱) يهوه: ئەو ناويە كه له تەورات دا بۆ ھاوار كردن بۆ خوا بەكاريان هیناوه. لە پەراوى
یەهود دا، خوا كوربى هدیە (عوزەير كوربى (يهوه) یە... قورئان دەفەرموى: ((وقالت اليهود
عزير ابن الله...))سوره التوبه/ ۲۹ (دەرگى)

به‌لام له (گاته‌کان)، واته گوته‌کانی زهردهشت خۆیدا، دهرده‌که‌وی که (نۆردیبه‌هه‌شت، خوردا، نیسپه‌ند) -ناوه‌کانی نه‌مشاسپه‌نده‌کان- سیفاتی (ناهورامه‌زدا)ن، نه‌ک ناوه تاییه‌تیه‌کانی شه. به‌لام له‌دوای به‌شی (گاته‌کان)ه‌وه، شه سیفاتانه له وه‌سف بۆ‌کراو، واته (ناهورامه‌زدا) جوئ ده‌بنه‌وه و، شیوازی که‌سایه‌تی و شه‌یزدان و فریشته‌ی نزیک له‌ خوا وهرده‌گرن. چونکه شه‌مانه سیفاتی (واجب‌الوجود) و زاتی شه‌زله‌ی و جاویدانی و نه‌مری (خودا)ن، که جیاش ده‌بنه‌وه، ده‌بنه فریشته‌ی سه‌ربه‌خۆ. ئیتر لایان نه‌مری و هه‌میشه‌یی خۆیان به‌ چه‌شنی (ناهورامه‌زدا) ده‌پارێزن، لی‌ره‌دا ناشکرایه، که شه‌ شیرکه.

خواکانی تر

له نایینی زهردهشتی‌دا، جگه له شه‌مشاسپه‌نده‌کان، خوای تریش هه‌یه، له‌وانه:

- ۱- سروش: هیمای گوئ‌پرایه‌لی و پارێزکاری (تقوی) و په‌رسته‌ه و، هیمای روحانیه‌کانیشه، که بانگ‌خوازانی گوئ‌پرایه‌ل و په‌رستنی خوا له زه‌ویدان.
 - ۲- فه‌ره‌ئه‌یزه‌د: گیانیکمی په‌رۆزه، که پیت و به‌ره‌که‌ت و پاک‌ی و په‌رۆزی ده‌هینتی، به‌چیتته هه‌ر گیان و لاشه‌یه‌ک، سه‌رکه‌وتن مسۆگه‌ر ده‌کات. به‌ عافیه‌ت و سه‌لامه‌ت، یان په‌له و ته‌خت و ده‌سه‌لات ده‌گات، رزگاری دنیسا و پاشه‌په‌رۆش مسۆگه‌ر ده‌کات.
- به‌ راز و نیاز و په‌رستشی (ناهورامه‌زدا)، ده‌توانی (فه‌ره‌ئه‌یزه‌دی) ده‌ست به‌خه‌یت. فه‌ره‌ئه‌یزه‌دی شه‌گه‌ر به‌چیتته گیانی هه‌رکه‌سه‌یکه‌وه، شه‌وه شه‌وه گیانه خۆشه‌خت ده‌بی، شه‌گه‌ر نه‌چیتته شه‌وه بی‌به‌خت ده‌بی.

۳- مهنتر^(۱)، شو وشهیهی که ئیستاش هر ماوه، ده‌ئین
(مهنترکراوه) یان (مهنتریان کردوه)!

مهنتر بریتی بوه له وشه و رسته و ده‌قه پیروژ و ویترد و پارانه‌وه‌کان،
که ده‌بوایه به زمان و دم و پۆشاک و ده‌ست و قاچی پاک و خاوینه‌وه
بخویندرایه. یان هندی کات و بۆنه و پری و ره‌سی تایبته‌تی ئایینی و
روحانی بوو، که ده‌بوایه له‌لایه‌نی پیشه‌وای ره‌سمیه‌وه به دهنگ و ناهه‌نگی
تایبته‌یه‌وه پیشکەش بکرایه. ئه‌م وشانه، به وشه (ناهورا) یه نه‌ئینه‌کان
ده‌زانان، که له ده‌رونیاندا (مانا) و روحی نه‌ئینی و شاراهیان هه‌بوو. کاتی
له رینگه‌ی گوته‌وه بۆ روح و دلی بیسه‌ر ده‌چو، شو کاره‌ی ده‌کرد که نان و
شه‌رابی پیروژکراو له خواردنه‌وه‌ی (ربانی) مه‌سیحیه‌ت دا، ده‌یکات. دویات
کردنه‌وه‌ی ئه‌م وشه پیروژ و نه‌ئینه‌وه، پاداشتی هه‌یه و پر به‌هایه، گه‌رچی
ماناکه‌شی نه‌زانی. گوته‌ی ئه‌م وشه و ئاساوتردانه - نه‌ک خویندنه‌وه‌ی وه‌کو
ده‌قیک بۆ تیگه‌یشتن - به‌ره‌م به‌خشه و پاکیتی غه‌یب و نادیا‌ری هه‌یه و
زیاد له شایسته‌ی که‌سه‌که - له دونیا و دواپۆژدا - پاداشت ده‌دریتسه‌وه.
ببینن نه‌مانه چهند له‌و پاداشت و مژدانه ده‌چن، که له په‌راوتیری دوعا‌کانی
ئیمه‌دا ده‌نوسرین. له‌کاتی‌کدا که قورئان و دوعا‌کانی ئیسلامی هینده بایه‌خ
دار و به‌ئه‌رزشن، که پیوستیان به پاداشت نیه، چونکه بۆ سیسته‌می
ژیانن. به‌غونه (زیاره‌ت و میرات) هه‌رکه‌سینک بیسخوینیت، ناگایی و
گه‌وره‌یی و به‌پیزی ده‌ست ده‌که‌وی و، جیهانبینی و فه‌لسه‌فه‌ی میژویی

(۱) مهنتر: رامکردن، ده‌سته‌مۆکردن، هینانه‌ژتیربار، هه‌روه‌ها به‌و توانا نه‌فسوناویه
ده‌ئین، که بۆ رام کردن و ده‌سته‌مۆکردنی درنده و حیوانات به‌کاری ده‌هینن. -وه‌رگێژ-
سه‌رچاوه/ فرهنگ فارسی عمید.

پیدا ده کات، ده گاته ئاستیک، که هه موو شتیکی لا رون ده بیټ. نهک وهک
 نهوهی بهرزکردنهوهی نهو وره و ههسته مرۆییه بیټی و، بلتی هه رکهس نه
 دوعایه سی جار له رۆژیکدا روه و روگه بخوینتی، ههفتا ههزار حۆزی به سه
 یه کهوه له گیرفانی ده پێژن! -ئاخر نهه هه موهم بو چی یه؟- یان نه گهر
 تاوانه کانی به نه ندازهی کهفی ده ریا و تۆزی بیابان و نه ستیره ی ئاسمان بیټ
 پاک ده بیتهوه! الله اکبر، نه گهر ناده میزاد ته مه نی نوحیسی هه بیټ و بو
 ساتیکیش بی تاوان و گونا هه ل نه کات، هه ر تاوان کهم دینتی!-، باشه نه
 وشانه چ به ره مه میکی جادوی یان هه یه، که له گهردون و ژياندا، هینده
 کاریگهری جی ده هیلن، {که نه گهر وابی} ته رازوی داد په روه ری
 په روه رد گاریش له کار ده خه ن!؟

قیامهت له ئایینی زهردهشتی دا

باوه رپوون به رستاخیز (قیامهت) لهو به لگه به رایانهی که له سه ر ئایینی
 زهردهشت هه مانه بوونی نیه، به لام له سه نه ده کانی سه رده می ساسانی -
 کۆتایی نهو ئیمپراتۆره - سه ره له ده دات. من هه ست ده کهم و، وای بو ده چم
 که مه سه له ی رستاخیز و پاشه پوژ و دابهش بوونی دونیا، بو (گیتی) و
 (مینۆ) -واته جیهانی دونیا و پاشه پوژ- و دوا ی نه میس مه سه له ی ته رازو
 و دۆزه خ و به هه شت و مه سه له کانی تری وهک یاساغ کردنی هاوسه رگیری
 له گه ل خزمان، له ئایینی زهردهشتی کۆندا هه بو بیټ. -گه رچی له وه ده چی
 له رپه وه ی زهردهشت دا بوونی نه بو بیټ، به لام له دوا ییدا به هۆی په یوه ندیان
 به فه ره نه گی ئیسرا ئیلی و، فه ره نه گی ئاریه کانی (بین النهرین -
 میزوپۆتامیا) و، فه ره نه گی ئیسلامیه وه، ورده ورده سه ری هه له دابی.

نەمەش دروست پێچەوانەى گوتەى خۆرەلآت ناسەکانە، کە دەیانەوی بە فریوکاری و ساختەکاری سەیر، مێژوی لەدایک بوونی زهردهشت لە (۳۲۹) وە بۆ (۶۰۰) ی پێش زایین، یان (۶۰۰۰) سال پێش هێرشى ئەسکەندەر، بگەرێننەو، بۆ ئەوەى بە ئاکامىكى نژادى بگەن! بۆ؟ چونکە ئەوروپىيەکان هەر جۆرە ئایین و مەزھەب و مەکتەبێک، کە بوونیان هەبى- بە گیانىكى خۆپەرستانە (ئىگۆتیزم Egotism) انە بێر دەکەنەو و خۆیان بە سەرچاوە و خاوەن و ھۆکاری بوونی هەر دین و مەکتەب و فەلسەفەيەک دەزانن. ئەمەيە کە لەو پەراوانەى بۆ منالەکان (تەنانەت زانکۆيەکانیشمان) دەینوسن سەرچەم زانست و فەلسەفە و ئەندێشە و ئاکار و رەوشتەکان، ھەموو دانایی و ھونەريەکان لە یۆنان و ئاتنەو سەرھەلدەدەن و لە پاريس یان لەندەن -واتە خۆرەلآتسان ھى کویى ئەوروپا بن- کۆتايان دى.

لەم بارەيەو ھەلە نەکەن، کە ھەندى لە خۆرەلآت ناسەکان، کە-بۆ نمونە- لەسەر (ئەبو عدلى سینا) دەنوسن و دەلێن: ئەو زانایەكى گەورەى بى-وێنە بوو. یان ئیسلام بۆ یەكەجار فلان مەسەلەى گەورەى بە بوون ھیتاوە یان كحول(الکُل) (رازى) دۆزیوہەتیو، یان تیشک دانەو (ابن ھیشم) یەكەجار سەلماندویەتى، بىکاری (عومەرى خەييام) داہیتاوە.

ئەمانە لە پەراوہەکانى قوتابجانە ئەوروپىيەکاندا نیە، مامۆستايانى زانکۆ، بانگخوازن، وتەبیژان و نوسەران ئەمانە نالێن، بەلکو ژمارەيەك خۆرەلآتسانى گۆشەگیر و دور لە فەرھەنگ و پەرورەدە و فیژکردنى پەسى و دور لە زانکۆ و مامۆستاگان، کە لە ئەوروپادا ھەن ئەمانە دەلێن-کە ھەندى جار لە زانکۆيەکدا یان ولاتیک دا بە پەنجەى دەست دەژمێردرێن، کە لە ژێر کاریگەريەکانى تايبەتەندى تايبەتى کەسىتى خۆیاندا، ئاکامگیری

ھەلە دەكەن. ھەشيانە دادپەرورەرانە لەژىر كارىگەرى خۆرھەلات و فەلسەفە و ئايىن و ئاكار و ھونەر و...ھتد. خۆرھەلات دان و راستىيەكان وەك خۆيان دەلئىن و ھەندىكىشىيان ئەو راسپاردەيان بەگوئىدا چرپاوە -كە شوتىەك بھنە بن باخەلمانەوہ- (زۆرىش سوپاسى ناوئ!)، بەلام فەرھەنگى ئەوروپا -چ (ھىگگ) بى، يان (نەرنست رىنان)، يان (زىگمۆند فرۆيد) و چ...ھتد. بىت-خۆپەرستانەيە (ئىگۆتىزم)ە. چ بەو چەشنەى كە يۆنان بە بناغە دادەنئىن و، ئىتران بە بەرىبەر و وەحشى و نەزان، چ بەم شىوہى ئىستا، كە ئەوروپا بە پەسەن و ژىارى ئادەمى و ئادەمىزادەكانى تر بە خىتوہ نشىن و خۆرھەلاتى و ئىحساساتى دەزانن و لە ھەر بوارتەكەوہ ئەوروپا دواكەوتوبى بە ھەولئىكى بى وچان ساختەچيانە، پىشى دەخەن و مرۆفە پىشكەوتەكانى ترى، جگە لە خۆيان بۆ دواوہ دەگەرتننەوہ.

بەلام لە مەسەلەى تەوچىد دا -كە شانازىيەكە لە شانازىەكانى گەورەى مېژوى ئايىنەكان و پىشكەوتوى ئەندىشەى ئادەمى- دەبىنن، كە كۆسپيان لەبەردەم ھەيە. كىشەكەش ئەمەيە، كە ئەوروپىەكان لە بەرانبەر خۆرئاوا، خۆرھەلات بە گچكە تەماشاش دەكەن. ئەم تىروانىنەيان بۆ خۆرھەلات واى كردوہ نژادى سامى بچوك بى، ئارىەكان، عەرەبەكان، تورك، مەغۆل، چىنى و ھىندىەكان، سەرچەمىان -وەك نژادى دەستى دوو- تەماشاش بكرىن.

ئەمرۆكەش جىھانبىنى خۆرئاوا، جىاوازە لە جىھانبىنى سەدەى نۆژدە. ئەو جىھان بىنىيە تەنگەى، كە دونيا لە ئەوروپاوە بۆ يۆنان و، لە يۆنانەوہ بۆ ئەوروپا كورت دەكاتەوہ. بەلام ھەر ئەو زانست خوازە ئەوروپىە كاتى بۆ ئىتران، ئىسلام، ھندوستان و...ھتد. دئ، دەبىنىيە كە سەردەمانى

باوویا پیرانی ئەوان زمانیان نەپژابوو (!) لێرەدا شارستانیتی و فەرھەنگی گەرە و بالا ھەبۆھ.

کە تەماشای مێژوی نەژادەکان دەکەن، بۆتان دەرەدە کەوێ، کە (ناری) یەکان - لێرەدا مەبەست ئێرانی و ھندییەکانن - دوای سامی و نارامیەکانی (بین النھرین) بە بەراوردکردنیان لە بەرانبەر ئاریە بەرپێژ و پێشکەوتوو سەبەتە پر لە گوێ سەر سەری مەژۆنایەتی، ئەو نەژادە، کە بە گوتمی (ھیگل) ((تەنانت خواوەند بۆ گەشتن بە خۆناگایی پێویستی پێیان ھەیە))! نەژادیکی بەکەم زانراو و نزمە. گەرچی گەشتبێتیشە تەوھید و گەرەترین پێغەمبەریش، کە لەنیوان ئاریەکانی ئێران و ھندستان دا سەری ھەلداوہ زەرەدەشتە، کە دەتوانی بە یەکتاناس بزانی. ھەرۆھە دامەزرێنەری قوتابخانەی دیار و ناواری تەوھید، کە تەوری ھەلگرتوہ و، لە پەرستگادا، یەک بە یەکی بەتەکانی تیک و پیک شکاندوہ ئیبراھیمە، کە دەگەریتموہ بۆ (١٨٠٠) سالی پێش لەدایک بوونی (مەسیح). واتە (١٢٠٠) سال پێش لە دایک بوونی زەرەدەشت. (کۆنفۆشیۆس و بودا و مھاویرا و نانک و... ھتد.) ناتوانی ھیچ کامیان بە یەکتاناس بناسری. تەنیا زەرەدەشتە، کە لە پوانگە نەژادەوہ دەتوانن بیخەینە پال ئەوان و بە یەکتاناسی بزانی.

دوای ئیبراھیم، موسا و عیسا و پێغەمبەری ئیسلام - ھەر لەو زنجیرەییە ھاتون (زنجیرە تەوھید)^(١) کە ئیبراھیم و موسا پێش زەرەدەشت بوون.

(١) وەرگێڕ

كەواتە خۆزئاوايىه كان چى بىكەن؟ دەبى بۆ زەردەشت - گەوردىيى تەمەن -
وەرېگرن! ھەر بۆيە ئەويان ھەشت ھەزار و دوو سەد سال بۆ رابردو
گەراندۆتەوہ بۆ ئەوہى شانازى تەوھىد لە نەژادى (سامى) بىگرن و، بە
نەژادى ئارىيى خۆيان (ئەوروپا) ى بىبەخشن!

پ/ تۆ لە بارەى زەردەشتەوہ تەنيا دو خالت باس کرد، ئەويش ئەوہيە،
كە يەكتاناس بووہ و (ناھورامەزدا) ى ھيئاوہ. دەى كەوايە ئەى ئەو ھەموو
خوايانە و دروستكردنى ئەو ھەموہى تر و ئەنجامدانى ئەو ھەموو ئەرك و
فرمانە لە بەرانبەرياندا بۆچى بوہ. ئەگەر زيادكراوہ بۆى، زەردەشت
سەبارەت بەمە چى گوتوہ، بىبىگە لەم دوانە چى دروست كردوہ؟ ھەر وەھا
تۆ ناوى ئەو ھەموو خوايانەى (ئەفئىستا) ت گوت، ئنجا فەرموت زەردەشت
ھات و گوتى: ناھورامەزدا خواى گەورەيە و بەس. ئايا ئەم خوا
جۆراو جۆرانە لەپيش زەردەشت دا ھەبون - كە زەردەشت ناھورامەزداى
كردۆتە جىگەيان - يان لە داويدا بە بوون ھاتون؟

وہلام / سەرجم ئەو خوا ھەمەجۆرانە لە پيش زەردەشت دا ھەبوون، بەلام
بەشپۆھيەك، كە ھەريەكەيان زاتىكى سەربەخۆ بوون و، پلەو پايەى گەورە و
بچوكيان ھەبوو. ئەو كارەى زەردەشت كردى ئەمە بوو، كە خواى كردە
بەديھينەر. (ناھورامەزدا) و سەرجم خواكانى ترى ئارىەكان، كە لە پيش
راپەرىنى خۆشيدا ھەر ھەبوون بە چەشنيك ئاراستە كرد، كە لە گەل نيزامى
تەوھىد دا پىچەوانە و دژ نەبيت. ئەمە چۆن چۆنى؟ بەم چەشنىەى كە بوونى
زاتى ھەندى لەو خواوہندانەى وەك - ئەبجىكتيف - (ديار و بەرچاو) (۱)
ئىنكار كرد و گوتى: كە ئەوانە بوونيان نيە، بەلكو ئەوانە سىفاتى

(۱) وەرگىز

خوای گهوره خۆیه تی - که هیچ زیانێک به تەو حید ناگهیه نی. ئەگەر بمانهوی
به زمانێکی ئیسلامی قسه بکهین، ئەوه ده بێ بلیسین: زهردهشت خواکانی
(تاری) یهکانی له بهران بهر (تاهورامه زدا) دا، کرده فریشته که له ژێر
دهسهلاتی (تاهورامه زدا) خۆیدان و، جێ به جێ کاری فرمان و یستی ئەون و
له لایهن تهویشه وه به دیهێنراون.

ناومرۆك

- پیشه کی وەرگێر ۵
- هاتن بۆ ئێران ۷
- سەرەتای نایین له ئێران ۷
- بومی یه کانی ئێران و نایینه که بیان ۸
- سی گۆشهی قهومی ئاری یه کانی ئێران ۱۱
- راپهڕینی دژه پارتی ۱۳
- نایینیکی پوچهڵ و گهندهڵ ۱۵
- یه کسانێ نایینی ئاریه کانی سەرەتای هیند و ئێران ۱۷
- جادوگهری بنه مای میترا ئیسم ۱۹
- قوربانی له ئیسلام و نایینه کانی تردا ۲۲
- هوم یان هانوما ۲۲
- نایینی تازه و روحانیهتی کۆن ۲۳
- به‌لگه‌یه‌ک بۆ پتویست بوونی راپه‌ڕینی زهردهشت ۲۴
- به‌لگه‌یه‌کی تر ۲۴
- خوای زهردهشت تاقانه‌یه یان دوانه‌یه ۲۷
- ناهورامه‌زدا و وه‌دییه‌تانی جیهان ۳۱
- وه‌دییه‌تانی جیهان له نایینی زهردهشت و فه‌لسه‌فه‌ی ئیسلامیدا ۳۱
- (انگرمشی نو) و (سپنتامنی نو) ۳۳
- یاوه‌رانی (سپنتامنی نو) ۳۳
- نایینی زهردهشت رتبه‌وی دوو خواپه‌رستی ۳۹
- زهردهشتی موبه‌ده‌کان (روحانیه‌کان) ۴۰
- نایینی زهردهشت، نایینی ئاو و دره‌خست و سه‌وزایی ۴۰
- نایینی زهردهشت، نایینی واقع‌گه‌ریتی ۴۱

- ۴۲..... نایینی زهردهشت، نایینی فلهسه فدی موجهبی میژوو.....
- ۴۳..... چینقات پوهل، شینقات پُل (پرد).....
- ۴۴..... نایینی زهردهشت، نایینیکی موجهب بهلام ساده و بیگیان.....
- ۴۵..... کاره ساتی نایینی زهردهشت.....
- ۴۷..... بدلگه ژیریه کان له ناسینی راستیتی زهردهشت.....
- ۴۹..... قهرینه نهقلیه کان له ناسینی راستیتی زهردهشت دا.....
- ۵۰..... گهشتی تهوچید له نافیستادا.....
- ۵۰..... قورنان حدرییکی ریگه نه دراو.....
- ۵۴..... روحانیه ره سمیه کان، پاریزه رانی کرۆکی نایینی کۆن.....
- ۵۵..... سوننه ته بۆ ماوه کان.....
- ۵۸..... نایینی زهردهشت و ریژهوی زهردهشتی.....
- ۵۸..... بناغهی چینه کان.....
- ۶۱..... راتسۆ.....
- ۶۳..... پایهی روحانیهت.....
- ۶۴..... زهردهشت پیغه مبهریکی راست و نافیستاش پیراوتیکی ناسمانی.....
- ۶۶..... (ناهورامهزدا) خوابه کی دورو دهست بی نه گه یشتو.....
- ۶۷..... الله خودایه کی نزیك، نیستاش چهنده دور.....
- ۶۸..... پهرستنی هرچی چاکه، نك پهرستنی خودا.....
- ۶۹..... خواکانی تر.....
- ۷۱..... قیامت له نایینی زهردهشتی دا.....

